



UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 14 lipca 2023 r.
(OR. en)

2022/0032 (COD)

PE-CONS 28/23

COMPET 430
IND 239
MI 393
RC 14
RECH 179
TELECOM 141
FIN 524
CADREFIN 61
CODEC 839

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia
europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia
(UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów)

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/

z dnia ...

**w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków
na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników
oraz zmiany rozporządzenia (UE) 2021/694 (akt w sprawie czipów)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173 ust. 3 i art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 365 z 23.9.2022, s. 34.

² Dz.U. C 498 z 30.12.2022, s. 94.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lipca 2023 r. [(Dz.U. ...)/(dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym)] oraz decyzja Rady z dnia ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Półprzewodniki stanowią podstawowy element każdego urządzenia cyfrowego oraz unijnej transformacji cyfrowej: od smartfonów i samochodów, przez zastosowania krytyczne i infrastrukturę krytyczną w sektorach zdrowia, energii, komunikacji i automatyzacji, aż po większość pozostałych sektorów przemysłu. Ponieważ półprzewodniki mają kluczowe znaczenie dla gospodarki cyfrowej, stanowią one potężny czynnik umożliwiający transformację w stronę modelu zrównoważonego i zieloną transformację, przyczyniając się tym samym do realizacji celów określonych w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład”. Choć półprzewodniki są niezbędne dla funkcjonowania dzisiejszej gospodarki i społeczeństwa, a także obronności i bezpieczeństwa, Unia doświadcza bezprecedensowych i mających znaczące konsekwencje zakłóceń w ich dostawach. Bieżące zakłócenia obnażają długotrwałe słabości w tym zakresie, w szczególności silne uzależnienie od państw trzecich w zakresie wytwarzania i projektowania czipów. Państwa członkowskie ponoszą główną odpowiedzialność za utrzymanie silnej, konkurencyjnej i zrównoważonej bazy przemysłowej w Unii, promującej innowacje w całej gamie czipów.
- (2) Należy ustanowić ramy na rzecz zwiększenia odporności Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, wzmacniające unijny ekosystem półprzewodników poprzez zmniejszenie zależności, wzmacniające suwerenność cyfrową, stymulujące inwestycje, zwiększające zdolności unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, jego bezpieczeństwo, zdolności adaptacyjne i odporność, a także zwiększające współpracę między państwami członkowskimi, Komisją oraz międzynarodowymi partnerami strategicznymi.

- (3) Ramy te służą dwóm celom ogólnym. Pierwszym celem jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności i zdolności innowacyjnych Unii, zapewnienie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych wynikających z szybkich cykli innowacji i potrzeby zrównoważoności, a także wzmocnienie ogólnounijnego ekosystemu półprzewodników dzięki połączeniu wiedzy, wiedzy fachowej, zasobów i wspólnych atutów. Drugim celem, odrębnym i uzupełniającym wobec pierwszego, jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie jednolitych unijnych ram prawnych służących zwiększeniu długoterminowej odporności Unii oraz jej zdolności do innowacji i zapewniania bezpieczeństwa dostaw w dziedzinie technologii półprzewodnikowych, z myślą o zwiększeniu odporności w celu przeciwdziałania zakłóceniom.

- (4) Konieczne jest podjęcie działań mających na celu budowanie zdolności i wzmocnienie unijnego ekosystemu półprzewodników zgodnie z art. 173 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Działania te nie powinny wiązać się z harmonizacją krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych. W tym względzie Unia powinna wzmocnić konkurencyjność i odporność bazy technologiczno-przemysłowej półprzewodników, zwiększając jednocześnie zdolności innowacyjne swojego ekosystemu półprzewodników w całej Unii, zmniejszając uzależnienie od niewielkiej liczby przedsiębiorstw z państw trzecich i regionów geograficznych oraz zwiększając swoje zdolności w zakresie projektowania i produkcji, instalacji w obudowach, ponownego użycia i recyklingu zaawansowanych półprzewodników. Inicjatywa „Czipy dla Europy” (zwana dalej „Inicjatywą”) ustanowiona niniejszym rozporządzeniem powinna wspierać realizację tych celów, wypełniając lukę między zaawansowanymi zdolnościami Unii w zakresie badań naukowych i innowacji a ich zrównoważonym wykorzystaniem przemysłowym. Inicjatywa powinna promować budowanie zdolności, aby umożliwić projektowanie, produkcję i integrację systemów w technologiach półprzewodnikowych nowej generacji, oraz powinna zwiększać współpracę między kluczowymi podmiotami w całej Unii, wzmacniając unijne łańcuchy dostaw i wartości półprzewodników, zaspokajając potrzeby kluczowych sektorów przemysłu oraz tworząc nowe rynki.

- (5) Ze względu na wszechobecność półprzewodników niedawne niedobory wywarły bezpośredni albo pośredni negatywny wpływ na przedsiębiorstwa w całej Unii oraz wywołały poważne reperkusje gospodarcze. Skutki gospodarcze i społeczne doprowadziły do zwiększenia świadomości opinii publicznej i podmiotów gospodarczych oraz w konsekwencji wywarły presję na państwa członkowskie, aby zajęły się strategicznymi zależnościami w odniesieniu do półprzewodników. Jednocześnie sektor półprzewodników charakteryzuje się współzależnościami w całym łańcuchu wartości, w którym żaden pojedynczy region geograficzny nie dominuje na wszystkich etapach łańcucha wartości. Ten transgraniczny charakter staje się bardziej widoczny uwzględniając rolę produktów półprzewodnikowych jako czynnika sprzyjającego gałęziom przemysłu przetwórczego. O ile wytwarzanie półprzewodników może być skoncentrowane w niektórych regionach, to branże wykorzystujące półprzewodniki są rozproszone w całej Unii. W tym kontekście kwestie bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności ekosystemu półprzewodników można najlepiej rozwiązać za pomocą prawa harmonizacyjnego Unii na podstawie art. 114 TFUE. Niezbędne są jednolite, spójne ramy regulacyjne harmonizujące niektóre warunki dla operatorów w zakresie realizacji konkretnych projektów, które przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw i odporności unijnego ekosystemu półprzewodników. Ponadto należy ustanowić skoordynowany mechanizm monitorowania, mapowania strategicznego, zapobiegania kryzysom i reagowania na nie, aby zaradzić niedoborom dostaw i zapobiegać powstawaniu przeszkód dla jednności rynku wewnętrznego, unikając różnic w reakcjach poszczególnych państw członkowskich.
- (6) Wzmocnienie infrastruktury krytycznej Unii i jej bezpieczeństwa, a także jej pozycji lidera technologicznego wymaga zarówno najnowocześniejszych, jak i dojrzałych czipów, w szczególności aby przygotować sektory strategiczne na przyszłe wyzwania.

- (7) Wsparcie w realizacji tych celów powinno zostać zapewnione dzięki mechanizmowi zarządzania. Aby ułatwić sprawne, skuteczne i zharmonizowane wykonanie niniejszego rozporządzenia, współpracę oraz wymianę informacji, w niniejszym rozporządzeniu powinno się ustanowić na poziomie Unii Europejską Radę ds. Półprzewodników, w skład której powinni wchodzić przedstawiciele państw członkowskich i której powinna przewodniczyć Komisja. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji i wspierać ją w konkretnych kwestiach, w tym w zakresie spójnego wykonywania niniejszego rozporządzenia, zacieśniania współpracy między państwami członkowskimi oraz wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna również doradzać Komisji w kwestii współpracy międzynarodowej dotyczącej półprzewodników. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna odbywać odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami w ramach poszczególnych rozdziałów niniejszego rozporządzenia. W tych poszczególnych posiedzeniach mogą uczestniczyć przedstawiciele wysokiego szczebla w różnym składzie, przy czym Komisja może ustanawiać podgrupy.
- (8) Biorąc pod uwagę zglobalizowany charakter łańcucha dostaw półprzewodników, współpraca międzynarodowa z państwami trzecimi jest ważnym elementem umożliwiającym osiągnięcie odporności unijnego ekosystemu półprzewodników. Działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny również umożliwić Unii odgrywanie ważniejszej roli jako centrum doskonałości w lepiej funkcjonującym globalnym, współzależnym ekosystemie półprzewodników. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji w kwestiach dotyczących koordynowania tych wysiłków i zacieśniania współpracy w ramach globalnego łańcucha wartości półprzewodników między Unią a państwami trzecimi oraz analizować – w stosownych przypadkach – opinie Sojuszu Przemysłowego na rzecz Procesorów i Technologii Półprzewodnikowych oraz innych zainteresowanych stron.

- (9) Zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami oraz mającymi zastosowanie wymogami proceduralnymi Unia i państwa członkowskie mogłyby współpracować, w tym również w wymiarze dyplomatycznym, z międzynarodowymi partnerami strategicznymi, którzy mają atuty w sektorze półprzewodników, z myślą o poszukiwaniu rozwiązań mających wzmocnić bezpieczeństwo dostaw oraz zaradzić przyszłym zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników, takim jak zakłócenia wynikające z ograniczeń wywozowych państw trzecich, a także w celu określania dostępności surowców i produktów pośrednich. W stosownych przypadkach może to obejmować koordynację działań w ramach odpowiednich forów międzynarodowych, zawieranie porozumień inwestycyjnych i handlowych lub inne środki dyplomatyczne zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami proceduralnymi lub współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
- (10) Aby wykorzystać istniejące zaangażowanie do zaspokojenia potrzeb w zakresie siły roboczej w całym łańcuchu dostaw półprzewodników, Komisja powinna zapewnić synergię z istniejącymi programami unijnymi oraz wspierać państwa członkowskie w tworzeniu inicjatyw, które przyczyniają się do wymiany wiedzy akademickiej, z udziałem międzynarodowych partnerów strategicznych.

- (11) Jasnym celem Unii jest promowanie współpracy międzynarodowej i wymiany wiedzy w oparciu o interesy Unii, wzajemne korzyści, zobowiązania międzynarodowe oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – wzajemność. Niemniej jednak naruszenie praw własności intelektualnej, nieuprawnione ujawnienie tajemnic przedsiębiorstwa lub wyciek powstających technologii wrażliwych w sektorze półprzewodników mogłyby zagrozić interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa. W tym kontekście Komisja rozważa konkretne propozycje mające na celu wzmocnienie unijnych ram inwestycji i kontroli wywozu. Ponadto Unia i państwa członkowskie powinny współpracować z partnerami strategicznymi w celu wzmocnienia wspólnej wiodącej pozycji w dziedzinie technologii i przemysłu zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami proceduralnymi.
- (12) Sektor półprzewodników charakteryzuje się bardzo wysokimi kosztami rozwoju i innowacji oraz bardzo wysokimi kosztami budowy najnowocześniejszych ośrodków testowania i walidacji, zapewniających wsparcie produkcji przemysłowej. Ma to bezpośredni wpływ na konkurencyjność i zdolności innowacyjne przemysłu Unii, a także na bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników. W świetle wniosków wyciągniętych z niedawnych niedoborów w Unii i na świecie oraz gwałtownej ewolucji wyzwań technologicznych i cykli innowacji mających wpływ na łańcuch wartości półprzewodników konieczne jest wzmocnienie istniejących mocnych stron Unii, co zwiększy jej konkurencyjność, odporność oraz zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji poprzez ustanowienie Inicjatywy.
- (13) Główną odpowiedzialność za utrzymanie silnej, konkurencyjnej, zrównoważonej i innowacyjnej bazy przemysłowej Unii ponoszą państwa członkowskie. Charakter i skala wyzwań związanych z badaniami naukowymi i innowacjami w dziedzinie półprzewodników wymagają jednak podjęcia wspólnych działań na poziomie Unii.

- (14) Aby wyposażyć Unię w zdolności w zakresie badań naukowych i innowacji w dziedzinie technologii półprzewodnikowych niezbędne do utrzymania wiodącej roli Unii w dziedzinie badań naukowych i inwestycji przemysłowych, oraz aby wypełnić obecną lukę między badaniami i rozwojem a produkcją, Unia i państwa członkowskie powinny lepiej koordynować swoje działania oraz dokonywać wspólnych inwestycji. Aktualne wyzwania stojące przed unijnym ekosystemem półprzewodników wymagają osiągnięcia zdolności na dużą skalę oraz wspólnego wysiłku ze strony państw członkowskich, a Unia powinna wspierać rozwój i wdrażanie zdolności na dużą skalę. Ten wspólny wysiłek obejmuje zapewnienie zasobów finansowych zgodnie z ambicjami Inicjatywy w celu wspierania rozwoju i powszechnej dostępności zdolności innowacyjnych i rozległej infrastruktury cyfrowej, co obejmuje wirtualną platformę projektową, linie pilotażowe, w tym dla czipów kwantowych, oraz rozpowszechnianie wiedzy, umiejętności i kompetencji z korzyścią dla całego ekosystemu półprzewodników. Aby to osiągnąć, Unia i państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę cele dwójakiej – zielonej i cyfrowej transformacji. W tym względzie urządzenia półprzewodnikowe i procesy wytwórcze oferują znaczące możliwości zmniejszenia wpływu poszczególnych sektorów przemysłu na środowisko, w szczególności śladu węglowego, przyczyniając się tym samym do realizacji ambitnych celów na przykład komunikatu Komisji z dnia 14 lipca 2021 r. zatytułowanego „»Gotowi na 55«: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej”, Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241¹ oraz komunikatu Komisji z dnia 18 maja 2022 zatytułowanego „Plan REPowerEU”. Wszystkie elementy i działania Inicjatywy powinny w zakresie, w jakim jest to możliwe, uwzględniać i maksymalizować korzyści płynące z zastosowania technologii półprzewodnikowych jako potężnych czynników umożliwiających transformację w stronę modelu zrównoważonego, co może doprowadzić do powstania nowych produktów oraz bardziej efektywnego, skutecznego, czystego i trwałego wykorzystania zasobów, w tym energii i materiałów niezbędnych do produkcji i wykorzystania w całym cyklu życia półprzewodników.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

- (15) Aby osiągnąć swój cel ogólny oraz sprostać wyzwaniom związanym zarówno z popytą, jak i popytem w obecnym ekosystemie półprzewodników, Inicjatywa powinna obejmować pięć celów operacyjnych. Po pierwsze, aby wzmocnić zdolności Unii w zakresie projektowania, Inicjatywa powinna wspierać działania na rzecz stworzenia wirtualnej platformy projektowej dostępnej w całej Unii. Wirtualna platforma projektowa powinna łączyć społeczności przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, przedsiębiorstwa typu start-up, MŚP oraz dostawców własności intelektualnej i narzędzi z organizacjami badawczo-technologicznymi w celu dostarczania rozwiązań w zakresie wirtualnych prototypów opartych na wspólnym rozwoju technologii.
- (16) Po drugie, aby zapewnić podstawę do wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw i unijnego ekosystemu półprzewodników, Inicjatywa powinna wspierać doskonalenie istniejących i rozwijanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych w celu umożliwienia rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych oraz technologii półprzewodnikowych nowej generacji. Dzięki liniom pilotażowym przemysł powinien mieć zapewnione ośrodki do prowadzenia testów, doświadczeń i walidacji technologii półprzewodnikowych oraz koncepcji projektowych systemów na wyższych poziomach gotowości technologicznej – powyżej poziomu 3, ale poniżej poziomu 8 – jednocześnie w jak największym stopniu ograniczając wpływ na środowisko. Aby sprostać istniejącym wyzwaniom strukturalnym i niedoskonałościom rynku, w przypadku gdy brak takich ośrodków w Unii hamuje potencjał innowacyjny i globalną konkurencyjność Unii, inwestycje unijne – obok inwestycji państw członkowskich i sektora prywatnego – w linie pilotażowe są niezbędne.

- (17) Po trzecie, aby przyspieszyć innowacyjny rozwój czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych, w tym technologii opartych na materiale półprzewodnikowym lub zintegrowanych z fotoniką, sprzyjających rozwojowi sektora półprzewodników, Inicjatywa powinna wspierać działania obejmujące między innymi biblioteki projektowe na potrzeby czipów kwantowych, linie pilotażowe służące do budowy czipów kwantowych oraz ośrodki testowania i walidacji czipów kwantowych produkowanych przez linie pilotażowe.
- (18) Po czwarte, aby propagować stosowanie technologii półprzewodnikowych, zapewnić dostęp do ośrodków projektowych i linii pilotażowych oraz rozwiązać problem związany z niedoborem wykwalifikowanej siły roboczej w całej Unii, Inicjatywa powinna zapewniać państwom członkowskim możliwość utworzenia co najmniej jednego centrum kompetencji w dziedzinie półprzewodników w każdym państwie członkowskim, poprzez zwiększenie kompetencji istniejących centrów lub tworzenie nowych ośrodków. Dostęp do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych, takiej jak ośrodki pilotażowe i testowe, oraz dostęp do centrów kompetencji powinien być otwarty dla szerokiego grona użytkowników i powinien być przyznawany na przejrzystych i niedyskryminacyjnych zasadach oraz na warunkach rynkowych (lub na podstawie kosztów z uwzględnieniem rozsądnej marży) dla dużych przedsiębiorstw, natomiast MŚP i instytuty naukowe powinny móc korzystać z preferencyjnego dostępu lub obniżonych cen. Taki dostęp, w tym dla międzynarodowych partnerów badawczych i handlowych, może prowadzić do wzajemnego inspirowania się na szerszą skalę oraz zdobywania know-how i osiągania doskonałości, przyczyniając się jednocześnie do zwrotu kosztów.

- (19) Po piąte, Komisja powinna ustanowić specjalny instrument wsparcia inwestycji w półprzewodniki, jako część działań ułatwiających inwestycje określanych łącznie mianem „Funduszu na rzecz Czipów”, proponując rozwiązania zarówno kapitałowe, jak i dłużne, w tym instrument łączony w ramach Funduszu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523¹, w ścisłej współpracy z Grupą Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz wraz z innymi partnerami wykonawczymi, takimi jak krajowe banki prorozwojowe i krajowe instytucje prorozwojowe. Działania w ramach Funduszu na rzecz Czipów powinny wspierać rozwój dynamicznego i odpornego ekosystemu półprzewodników przez zapewnienie możliwości zwiększenia dostępności środków finansowych na rzecz wspierania rozwoju przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP, a także inwestycji w całym łańcuchu wartości, w tym inwestycji na rzecz innych przedsiębiorstw w łańcuchu wartości półprzewodników. W związku z tym należy zapewnić wsparcie i jasne wytyczne, w szczególności dla MŚP, aby pomóc im w składaniu wniosków. W tym kontekście oczekuje się, że Europejska Rada ds. Innowacji będzie zapewniać dalsze specjalne wsparcie w postaci dotacji i inwestycji kapitałowych na rzecz innowatorów wysokiego ryzyka, którzy tworzą rynek.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

- (20) W celu przewycięcia ograniczeń wynikających z obecnych rozdrobnionych działań w zakresie inwestycji publicznych i prywatnych, ułatwienia integracji, wzajemnego inspirowania się i zwrotu z inwestycji w ramach realizowanych programów oraz w celu wdrożenia wspólnej strategicznej wizji Unii w dziedzinie półprzewodników jako środka realizacji ambitnego celu Unii i państw członkowskich na rzecz zapewnienia wiodącej roli w gospodarce cyfrowej, Inicjatywa powinna ułatwiać lepszą koordynację i ściślejszą synergię między istniejącymi programami finansowania na poziomach unijnym i krajowym, lepszą koordynację i współpracę z przemysłem i najważniejszymi zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego oraz dodatkowe wspólne inwestycje z państwami członkowskimi. Wdrożenie Inicjatywy zostało zaprojektowane w taki sposób, aby połączyć zasoby Unii, państw członkowskich i państw trzecich stowarzyszonych z istniejącymi programami unijnymi, a także zasoby sektora prywatnego. Inicjatywa będzie zatem mogła osiągnąć sukces wyłącznie w przypadku, gdy państwa członkowskie oraz Unia będą podejmowały wspólne działania zarówno na rzecz pokrycia znaczących kosztów kapitałowych, jak i na rzecz zapewnienia powszechnej dostępności zasobów na potrzeby wirtualnego projektowania, testowania i pilotażowego wdrażania projektów oraz upowszechniania wiedzy, umiejętności i kompetencji. W stosownych przypadkach, z uwagi na specyfikę odnośnych działań, cele Inicjatywy, w szczególności działania w ramach Funduszu na rzecz Czipów, powinny zostać również objęte wsparciem instrumentu łączonego w ramach Funduszu InvestEU.

- (21) Wsparcie w ramach Inicjatywy należy wykorzystywać do reagowania na niedoskonałości rynku lub niedostateczny poziom inwestycji, będące konsekwencją wysokiej kapitałochłonności, wysokiego ryzyka i złożonego krajobrazu ekosystemu półprzewodników, w sposób proporcjonalny i efektywny kosztowo, a działania nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani też zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym. Działania te powinny tworzyć wyraźną wartość dodaną w całej Unii.
- (22) Główne zadania związane z wdrożeniem Inicjatywy należy powierzyć Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów ustanowionemu rozporządzeniem Rady (UE) 2021/2085¹ (zwanemu dalej „Wspólnym Przedsięwzięciem na rzecz Czipów”).

¹ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/2085 z dnia 19 listopada 2021 r. ustanawiające wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 219/2007, (UE) nr 557/2014, (UE) nr 558/2014, (UE) nr 559/2014, (UE) nr 560/2014, (UE) nr 561/2014 i (UE) nr 642/2014 (Dz.U. L 427 z 30.11.2021, s. 17).

- (23) Inicjatywa powinna opierać się na solidnej bazie wiedzy oraz wzmacniać synergię z działaniami wspieranymi obecnie przez Unię i państwa członkowskie za pośrednictwem programów i działań w zakresie badań naukowych i innowacji dotyczących półprzewodników oraz rozwoju części łańcucha dostaw, w szczególności programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695¹ (zwanego dalej „programem »Horyzont Europa«”) oraz programu „Cyfrowa Europa” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694², w celu wzmocnienia do 2030 r. pozycji Unii jako globalnego gracza w dziedzinie technologii półprzewodnikowych i ich zastosowań, o wzrastającym udziale w globalnej produkcji, zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 9 marca 2021 r. zatytułowanym „Cyfrowy kompas na 2030 r.: europejska droga w cyfrowej dekadzie”. Ponadto oczekuje się, że w celu uzupełnienia finansowania inicjatywy uruchomione zostaną inwestycje prywatne, które przyczynią się do realizacji jej celów. Jako uzupełnienie tych działań w ramach Inicjatywy prowadzona byłaby ścisła współpraca z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z Sojuszem Przemysłowym na rzecz Procesorów i Technologii Półprzewodnikowych.
- (24) Aby umożliwić synergę między programami Unii i państw członkowskich, programy prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów w ramach Inicjatywy powinny – zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. k) i art. 137 lit. aa) rozporządzenia (UE) 2021/2085 – wyraźnie rozróżniać działania wspierające badania naukowe i innowacje w dziedzinie półprzewodników od działań mających na celu rozwijanie części łańcucha dostaw, tak aby zapewnić odpowiedni udział podmiotów publicznych i prywatnych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/695 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont Europa” oraz zasady uczestnictwa i upowszechniania obowiązujące w tym programie oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1290/2013 i (UE) nr 1291/2013 (Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/694 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające program „Cyfrowa Europa” oraz uchylające decyzję (UE) 2015/2240 (Dz.U. L 166 z 11.5.2021, s. 1).

- (25) Z myślą o ułatwieniu realizacji konkretnych działań wspieranych w ramach Inicjatywy, takich jak wirtualna platforma projektowa lub linie pilotażowe, konieczne jest zapewnienie możliwości wprowadzenia nowego instrumentu prawnego – Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów (ECIC). ECIC powinno mieć osobowość prawną. Oznacza to, że przy składaniu wniosków o finansowanie konkretnych działań, które mają być finansowane w ramach Inicjatywy, wnioskodawcą może być samo ECIC, a nie poszczególne wchodzące w jego skład podmioty. Niemniej jednak, zgodnie z art. 134 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/2085, zaproszenia do składania wniosków w ramach programu prac w ramach Inicjatywy są otwarte na różne formy prawne współpracy i na innych uczestników, a wybór wniosków o finansowanie nie opiera się na konkretnej formie prawnej współpracy. Głównym celem ECIC powinno być wspieranie skutecznej i strukturalnej współpracy między podmiotami prawnymi, w tym organizacjami badawczo-technologicznymi, przemysłem i państwami członkowskimi. ECIC powinno się składać z co najmniej trzech członków, a mianowicie państw członkowskich lub publicznych lub prywatnych podmiotów prawnych z co najmniej trzech państw członkowskich lub kombinacji tych opcji, z myślą o osiągnięciu szerokiej reprezentacji w całej Unii. Posiadając osobowość prawną, ECIC miałoby wystarczającą niezależność w zakresie określania zasad dotyczących członkostwa w ECIC, zarządzania nim, jego finansowania, budżetu oraz ustaleń dotyczących wkładów finansowych i rzeczowych jego członków, a także w zakresie koordynacji, zarządzania własnością intelektualną i metod pracy. Członkowie ECIC powinni mieć pełną elastyczność w określaniu prawa właściwego, siedziby statutowej i praw głosu. Wybór publicznych i prywatnych podmiotów prawnych realizujących plan prac ECIC powinien być sprawiedliwy, przejrzysty i otwarty. Aby zapewnić sprawiedliwy i równy dostęp do uczestnictwa, w całym okresie swojego funkcjonowania ECIC powinno być otwarte dla nowych członków, a mianowicie państw członkowskich lub publicznych lub prywatnych podmiotów prawnych. W szczególności państwa członkowskie powinny mieć możliwość przystąpienia do ECIC w dowolnym momencie w charakterze pełnoprawnych członków lub obserwatorów, natomiast inne publiczne lub prywatne podmioty prawne powinny mieć możliwość przystąpienia w dowolnym momencie na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach określonych w statucie ECIC. Rada Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów powinna być w stanie zweryfikować otwartość ECIC i w razie potrzeby zalecić podjęcie określonych środków zaradczych. Utworzenie ECIC nie powinno wiązać się z faktycznym utworzeniem nowego organu unijnego. Powinno ono wypełnić lukę w zestawie narzędzi Unii, aby połączyć finansowanie pochodzące od państw członkowskich, z budżetu Unii i z inwestycji prywatnych do celów realizacji konkretnych działań wspieranych w ramach Inicjatywy. Komisja nie powinna być członkiem ECIC.

- (26) ECIC, w skład którego nie wchodzi podmioty prywatne, ma być uznawane za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 143 ust. 1 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE¹ i za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2020/262². ECIC, w skład którego wchodzi również podmioty prywatne, nie powinien być uznawany za taką organizację międzynarodową.

¹ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

² Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

- (27) Badania i rozwój w Unii są coraz bardziej narażone na praktyki mające na celu sprzeniewierzenie informacji poufnych, tajemnic przedsiębiorstwa i danych chronionych, takie jak kradzież własności intelektualnej, przymusowe transfery technologii i szpiegostwo gospodarcze. Aby zapobiec negatywnym skutkom dla interesów Unii i dla celów Inicjatywy, konieczne jest przyjęcie podejścia mającego na celu zapewnienie ochrony dostępu do szczególnie chronionych informacji lub rezultatów oraz ich wykorzystywania, w tym danych i know-how, bezpieczeństwa i przenoszenia własności rezultatów, a także treści chronionych prawami własności intelektualnej powstałych w związku z działaniami wspieranymi w ramach Inicjatywy lub w wyniku tych działań. Aby zapewnić tę ochronę, wszelkie działania wspierane w ramach Inicjatywy oraz finansowane w ramach programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa” powinny być zgodne z odpowiednimi przepisami tych programów, takimi jak przepisy dotyczące uczestnictwa podmiotów mających siedzibę w państwach trzecich stowarzyszonych z programem, umów o udzielenie dotacji, własności i ochrony, bezpieczeństwa, wykorzystywania i upowszechniania, przeniesienia własności rezultatów i udzielenia na nie licencji oraz praw dostępu. Możliwe jest ustanowienie przepisów szczególnych w trakcie realizacji tych programów, w szczególności w odniesieniu do ograniczeń w zakresie przenoszenia własności rezultatów i udzielania na nie licencji zgodnie z art. 40 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/695 oraz ograniczeń w zakresie uczestnictwa podmiotów prawnych mających siedzibę w konkretnych państwach trzecich stowarzyszonych z programem lub w innych państwach trzecich ze względu na aktywa strategiczne, strategiczne interesy, autonomię strategiczną lub bezpieczeństwo strategiczne Unii i jej państw członkowskich, zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/695 oraz art. 12 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2021/694. Ponadto przetwarzanie informacji szczególnie chronionych, bezpieczeństwo, poufność, ochrona tajemnic przedsiębiorstwa i praw własności intelektualnej powinny być regulowane prawem Unii, w tym dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943¹ i 2004/48/WE², oraz prawem krajowym. Komisja i państwa członkowskie mogą chronić transfery technologii ze względów związanych z unijnymi i narodowymi interesami bezpieczeństwa w związku z inwestycjami w obiekty objęte zakresem niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452³.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. L 157 z 15.6.2016, s. 1).

² Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/452 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające ramy monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Unii (Dz.U. L 079I z 21.3.2019, s. 1).

- (28) Aby ułatwić dostęp do fachowej wiedzy technicznej i zapewnić rozpowszechnianie wiedzy w całej Unii, a także wspierać różne inicjatywy na rzecz umiejętności, należy utworzyć sieć centrów kompetencji. W tym celu Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów powinno określić procedurę tworzenia centrów kompetencji, w tym kryteria wyboru, a także dalsze szczegóły dotyczące realizacji zadań i funkcji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Centra kompetencji tworzące sieć powinny być wybierane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów oraz powinny mieć znaczną ogólną autonomię w określaniu swojej organizacji, składu i metod pracy. Ich organizacja, skład i metody pracy muszą być jednak zgodne z celami niniejszego rozporządzenia i Inicjatywy oraz przyczyniać się do ich realizacji.

- (29) Centra kompetencji powinny przyczyniać się do utrzymania wiodącej pozycji Unii pod względem badań nad chipami, rozwoju i innowacji oraz zdolności projektowych w tym obszarze, poprzez skupienie się na promowaniu badań, rozwoju, innowacji i projektowania, a także na wytwarzaniu. Dla osiągnięcia tego celu kluczowe znaczenie ma wspieranie potencjału ludzkiego i umiejętności poprzez kształcenie w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) do poziomu podoktorskiego. W szczególności centra kompetencji powinny świadczyć usługi na rzecz zainteresowanych stron z sektora półprzewodników, w tym na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i MŚP. Usługi te mogą na przykład obejmować ułatwianie dostępu do linii pilotażowych i wirtualnej platformy projektowej, zapewnianie szkoleń i rozwoju umiejętności, wsparcie w znalezieniu inwestorów, wykorzystanie istniejących kompetencji lokalnych lub dotarcie do odpowiednich sektorów wertykalnych. Usługi te powinny być świadczone w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący. Każde centrum kompetencji powinno łączyć się z europejską siecią centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników i wchodzić w jej skład oraz powinno działać jako punkt dostępu do innych węzłów sieci. W tym względzie należy zmaksymalizować synergie z podobnymi istniejącymi strukturami, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych ustanowione w ramach programu „Cyfrowa Europa”. Przykładowo, państwa członkowskie mogłyby wyznaczyć istniejące europejskie centrum innowacji cyfrowych ukierunkowane na półprzewodniki jako centrum kompetencji do celów niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie naruszony zakaz podwójnego finansowania.

- (30) Projektowanie czipów jest jedną z kluczowych zdolności służących wdrożeniu wszelkich innowacji i funkcjonalności w rozwiązaniach elektronicznych dostosowanych do różnych zastosowań i potrzeb użytkowników półprzewodników. Jako takie, projektowanie jest centralnym elementem łańcucha wartości półprzewodników, a wspieranie rozwoju zdolności projektowych w Unii ma fundamentalne znaczenie. Aby uznać kluczową rolę centrów projektowania i ich wkład w europejską doskonałość w zakresie projektowania zaawansowanych czipów poprzez oferowanie usług lub wzmacnianie umiejętności i zdolności w dziedzinie projektowania w Unii, Komisja powinna mieć możliwość przyznania znaku „centrum doskonałości w zakresie projektowania”. Z uwagi na ich znaczenie dla umożliwienia utworzenia odpornego ekosystemu półprzewodników centra doskonałości w zakresie projektowania należy uznać za działające w interesie publicznym. Aby przyczynić się do odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania środków wsparcia, w sposób proporcjonalny, jeżeli takimi centrami doskonałości w zakresie projektowania są MŚP. Pozostaje to bez uszczerbku dla kompetencji Komisji w dziedzinie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE, w stosownych przypadkach, oraz dla komunikatu Komisji z dnia 19 października 2022 r. zatytułowanego: „Zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną” (zwanego dalej „zasadami ramowymi dotyczącymi pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną”). Zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną mają na celu ułatwienie działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej, która ze względu na niedoskonałości rynku nie miałaby miejsca bez wsparcia publicznego. W tym względzie, w oparciu o zasady ramowe dotyczące pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną, państwa członkowskie mogłyby, pod pewnymi warunkami, zapewnić przedsiębiorstwom i społeczności badawczej niezbędne zachęty do prowadzenia tej ważnej działalności i inwestycji w tym obszarze. Na podstawie zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną można by zezwolić na maksymalne intensywności pomocy do poziomu 80 % na pomoc na projekty badawczo-rozwojowe średnich przedsiębiorstw i do poziomu 90 % na projekty małych przedsiębiorstw. Ponadto, aby zmaksymalizować synergie, centra kompetencji utworzone w ramach Inicjatywy, które koncentrują się na projektowaniu najnowocześniejszych czipów, powinny mieć możliwość ubiegania się o przyznanie znaku „centrum doskonałości w zakresie projektowania”. Jednocześnie państwa członkowskie mogłyby wyznaczyć centrum doskonałości w zakresie projektowania na swoje proponowane centrum kompetencji.

- (31) Aby wspierać tworzenie niezbędnych zdolności wytwórczych i związanych z nimi zdolności projektowych, a tym samym zapewnić bezpieczeństwo dostaw oraz wzmocnić odporność unijnego ekosystemu półprzewodników, właściwe może być wsparcie publiczne, pod warunkiem że nie prowadzi to do zakłóceń na rynku wewnętrznym. W tym względzie konieczne jest zharmonizowanie niektórych warunków dla operatorów w zakresie realizacji konkretnych projektów na poziomie Unii, przyczyniających się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, a także rozróżnienie między dwoma rodzajami obiektów, a mianowicie między zintegrowanymi zakładami produkcyjnymi a otwartymi unijnymi fabrykami. Czynnikiem umożliwiającym dokonanie rozróżnienia na potrzeby kwalifikacji jako jeden z tych dwóch rodzajów obiektów powinien być model biznesowy. Otwarte unijne fabryki oferują zdolność produkcyjną innym przedsiębiorstwom. Zintegrowane zakłady produkcyjne produkują do własnych celów handlowych i mogą włączyć do swojego modelu biznesowego inne etapy łańcucha dostaw oprócz produkcji, takie jak projektowanie i sprzedaż produktów.

- (32) Zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny zapewniać zdolności w zakresie wytwarzania półprzewodników lub produkcji sprzętu lub kluczowych komponentów takiego sprzętu wykorzystywanego głównie w wytwarzaniu półprzewodników, które są obiektami „pierwszymi tego rodzaju” w Unii i przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw oraz do odporności ekosystemu półprzewodników na rynku wewnętrznym. Czynnikiem kwalifikującym do statusu obiektu „pierwszego tego rodzaju” jest wprowadzenie na rynek wewnętrzny innowacyjnego elementu w odniesieniu do procesów wytwórczych lub produktu końcowego, który mógłby opierać się na nowych lub istniejących generacjach technologii. Stosowne elementy innowacji mogłyby dotyczyć generacji technologii lub materiału do podłoża lub sposobów podejścia prowadzących do zwiększenia mocy obliczeniowej lub innych atrybutów wydajności, zwiększenia efektywności energetycznej, podniesienia poziomu ochrony, bezpieczeństwa lub niezawodności, a także do integracji nowych funkcji, takich jak sztuczna inteligencja (AI), pojemność pamięci lub inne. Przykładem innowacji jest również integracja różnych procesów prowadząca do zwiększenia wydajności lub automatyzacji instalacji w obudowie i montażu. Jeżeli chodzi o korzyści dla środowiska, elementy innowacji obejmują zmniejszenie w wymierny sposób ilości wykorzystywanej energii, wykorzystywanej wody lub wykorzystywanych chemikaliów, lub zwiększenie zdolności do recyklingu materiałów. Te elementy innowacji mogłyby mieć zastosowanie zarówno do dojrzałych, jak i najnowocześniejszych generacji technologii. Takie innowacje nie powinny jeszcze być w znacznym stopniu obecne ani nie powinna być zaplanowana ich budowa w Unii. Na przykład podobne innowacje w dziedzinie badań i rozwoju lub produkcji na małą skalę niekoniecznie wykluczałyby późniejsze zakwalifikowanie jako obiekt „pierwszy tego rodzaju”. Zarówno instalacja nowego, jak i znacznie zmodernizowanego obiektu mogłyby prowadzić do zakwalifikowania go jako obiekt „pierwszy tego rodzaju”.

- (33) W przypadku gdy otwarta unijna fabryka oferuje zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z operatorem obiektu, taka otwarta unijna fabryka powinna ustanowić, wdrożyć i utrzymywać odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny w celu zapobieżenia wymianie informacji poufnych między produkcją wewnętrzną a zewnętrzną. Powinno to mieć zastosowanie do wszelkich informacji uzyskanych podczas projektowania oraz w procesach wytwórczych segmentu front-end lub segmentu back-end.
- (34) Aby obiekt mógł kwalifikować się jako zintegrowany zakład produkcyjny lub otwarta unijna fabryka, jego utworzenie powinno mieć wyraźne pozytywne oddziaływanie, z efektem rozlewania się wykraczającym poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, na łańcuch wartości półprzewodników w Unii w perspektywie średnio- i długoterminowej, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników, a także o przyczynianiu się do dwójakiej zielonej i cyfrowej transformacji Unii. Na potrzeby zakwalifikowania obiektów jako zintegrowane zakłady produkcyjne lub otwarte unijne fabryki można rozważyć różne działania mające na celu uzyskanie pozytywnego efektu mnożnikowego. Przykłady obejmują: zapewnienie dostępu do zakładów wytwórczych za opłatą rynkową; przekazanie narzędzi projektowania procesów mniejszym przedsiębiorstwom projektowym lub wirtualnej platformie projektowej; rozpowszechnianie wyników działań badawczo-rozwojowych prowadzonych przez te zakłady; udział we współpracy badawczej z europejskimi uniwersytetami i instytutami badawczymi; współpracę z organami krajowymi lub instytucjami edukacyjnymi i zawodowymi w celu przyczynienia się do rozwoju umiejętności; przyczynianie się do realizacji ogólnounijnych projektów badawczych lub oferowanie specjalnych możliwości wsparcia dla przedsiębiorstw typu start-up i dla MŚP. Za jeden ze wskaźników wyraźnego pozytywnego oddziaływania zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki na łańcuch wartości półprzewodników w Unii należy uznać wpływ na szereg państw członkowskich, w tym w odniesieniu do celów spójności.

- (35) Ważne jest, aby zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki nie podlegały eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usługi publicznej nakładanych przez państwa trzecie, które mogłyby osłabić zdolność tych zakładów i fabryk do korzystania z ich infrastruktury, oprogramowania, usług, urządzeń, aktywów, zasobów, własności intelektualnej lub know-how potrzebnych do wypełnienia obowiązku dotyczącego zamówień priorytetowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, do których realizacji musiałyby się zobowiązać.
- (36) Z uwagi na szybki rozwój technologii półprzewodnikowych oraz w celu wzmocnienia przyszłej konkurencyjności przemysłowej Unii, zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny inwestować w Unii w ciągłe innowacje w celu osiągnięcia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowych lub w celu przygotowania technologii nowej generacji. W związku z tym zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny mieć możliwość prowadzenia testów i doświadczeń dotyczących nowych rozwiązań dzięki preferencyjnemu dostępowi do linii pilotażowych utworzonych w ramach Inicjatywy, przy wykorzystaniu przyspieszonej procedury składania wniosków o dostęp do ich usług. Żaden taki preferencyjny dostęp nie powinien wykluczać skutecznego dostępu na sprawiedliwych warunkach dla innych zainteresowanych przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, do linii pilotażowych, ani utrudniać im takiego dostępu.
- (37) Biorąc pod uwagę znaczenie wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki powinny wspierać unijny zasób talentów poprzez rozwijanie i wdrażanie szkoleń w zakresie kształcenia i umiejętności oraz zwiększanie puli wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej.

- (38) Aby umożliwić przeprowadzenie jednolitej i przejrzystej procedury uzyskiwania statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, decyzję o przyznaniu takiego statusu powinna przyjmować Komisja na wniosek pojedynczego przedsiębiorstwa lub konsorcjum złożonego z większej liczby przedsiębiorstw. Status powinien być otwarty zarówno dla instalacji nowego zakładu wytwarzania półprzewodników, jak i dla znaczącego zwiększenia skali lub innowacyjnej transformacji istniejącego zakładu wytwarzania półprzewodników. Aby uwzględnić znaczenie skoordynowanego i wspólnego wdrażania planowanego obiektu, w swojej ocenie Komisja powinna wziąć pod uwagę gotowość jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swoje obiekty, do wsparcia procesu tworzenia takich obiektów. Ponadto przy ocenie wykonalności biznesplanu Komisja mogłaby wziąć pod uwagę ogólną historię wnioskodawcy.

- (39) W świetle praw związanych z uznaniem za zintegrowany zakład produkcyjny lub otwartą unijną fabrykę Komisja powinna monitorować, czy obiekty, którym przyznano ten status, nadal spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli nie ma to już miejsca, Komisja powinna mieć prawo do ponownego zbadania oraz, w razie potrzeby, uchylenia statusu i, co za tym idzie, związanych z nim praw. Wszelkie decyzje o uchyleniu statusu powinny być podejmowane wyłącznie po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz powinny być właściwie uzasadnione. W związku z tym, przedsiębiorstwo prowadzące zintegrowany zakład produkcyjny lub otwartą unijną fabrykę powinno mieć możliwość proaktywnego wystąpienia o przegląd okresu obowiązywania statusu lub planów wdrożenia, w przypadku gdy nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne – takie jak poważne zakłócenia wywierające bezpośredni wpływ ekonomiczny na uznany obiekt – mogą wpływać na jego zdolność do spełnienia kryteriów. Aby uwzględnić fakt, że większość praw przyznaje się w okresie tworzenia obiektu, nawet w przypadku uchylenia statusu obiekty powinny nadal podlegać obowiązkowi realizacji zamówień priorytetowych w okresie pozostałym do wygaśnięcia statusu.

- (40) Z uwagi na ich znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa dostaw oraz utworzenia odpornego ekosystemu półprzewodników zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki należy uznać za działające w interesie publicznym. Zapewnienie bezpieczeństwa dostaw półprzewodników jest ważne również dla cyfryzacji, która umożliwia zieloną transformację wielu innych sektorów. Aby przyciągnąć inwestycje do unijnego sektora półprzewodników oraz przyczynić się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie mogą stosować środki wsparcia, w tym zachęty, oraz przewidzieć wsparcie administracyjne w ramach krajowych procedur wydawania pozwoleń dla zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. Pozostaje to bez uszczerbku dla kompetencji Komisji w dziedzinie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE, w stosownych przypadkach. Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie zasad pomocy państwa, już w swoim komunikacie z dnia 8 lutego 2022 r. zatytułowanym „Akt w sprawie czipów dla Europy” Komisja uznała potrzebę indywidualnej oceny pomocy państwa przyznanej zakładom produkcji zaawansowanych półprzewodników, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw Unii i odporności jej łańcucha dostaw przy jednoczesnym wywieraniu znaczącego pozytywnego wpływu na szerzej rozumianą gospodarkę. Ponadto procedury uznawania „zintegrowanych zakładów produkcyjnych” lub „otwartych unijnych fabryk” oraz zatwierdzania pomocy państwa będą, w stosownych przypadkach, prowadzone równolegle w celu przyspieszenia procesu decyzyjnego. Państwa członkowskie powinny wspierać tworzenie zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk zgodnie z prawem Unii. Zapewniając środki wsparcia na rzecz zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, państwa członkowskie powinny mieć możliwość rozważenia ustanowienia niedyskryminujących wymogów związanych z ochroną praw własności intelektualnej i bezpieczeństwem – w tym cyberbezpieczeństwem – oraz z poufnością, a także mogą zalecić środki łagodzące w celu przeciwdziałania szczególnym ryzykom związanym z ingerencją, przymusowymi transferami technologii i kradzieżą własności intelektualnej przez podmioty z państw trzecich.

- (41) Aby zachęcić do tworzenia niezbędnych powiązanych zdolności projektowych, państwa członkowskie mogą udzielać wsparcia takim działaniom zgodnie z zasadami pomocy państwa na podstawie art. 107 i 108 TFUE, w tym na podstawie zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną lub rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014¹.
- (42) Konieczne jest jak najszybsze utworzenie zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, przy jednoczesnym utrzymaniu minimalnego obciążenia administracyjnego. Z tego powodu państwa członkowskie powinny jak najszybciej rozpatrywać wnioski dotyczące planowania, budowy i działalności zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia organu, który będzie ułatwiał i koordynował procedury wydawania pozwoleń i który mógłby wyznaczyć koordynatora pełniącego funkcję pojedynczego punktu kontaktowego dla danego projektu. Ponadto, jeżeli jest to konieczne w celu przyznania odstępstwa na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG² i dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³, tworzenie i prowadzenie tych obiektów można uznać za leżące w nadrzędnym interesie publicznym w rozumieniu tych dyrektyw, o ile spełnione są pozostałe warunki określone w tych przepisach. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania lub wdrażania innych przepisów prawa Unii w dziedzinie środowiska.

¹ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

² Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

³ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

- (43) Innowacyjne przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane technologie są w coraz większym stopniu narażone na praktyki mające na celu sprzeniewierzenie informacji poufnych, tajemnic przedsiębiorstwa i danych chronionych, takie jak kradzież własności intelektualnej, nieuprawnione kopiowanie, przymusowe transfery technologii, szpiegostwo gospodarcze lub naruszenie wymogów poufności, prowadzone z terytorium Unii oraz, w szczególności, spoza Unii. Zachodzące w ostatnich latach zmiany, takie jak powszechniejszy outsourcing, dłuższe globalne łańcuchy dostaw oraz powszechniejsze wykorzystywanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, przyczyniają się do zwiększenia ryzyka występowania tych praktyk. Bezprawne pozyskiwanie, wykorzystywanie lub ujawnianie informacji poufnych, tajemnic przedsiębiorstwa i danych chronionych uniemożliwiają czerpanie korzyści z wejścia na rynek przed konkurentami, wynikających z działań innowacyjnych. Aby zapewnić ochronę informacji poufnych, tajemnic przedsiębiorstwa i danych chronionych, niniejsze rozporządzenie należy wykonywać w sposób w pełni zgodny z unijnymi i międzynarodowymi ramami dotyczącymi ochrony danych i praw własności intelektualnej oraz ich egzekwowania, w tym z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/29/WE¹, 2004/48/WE, (UE) 2016/943 oraz (UE) 2019/790². Aby w większym stopniu przeciwdziałać kluczowym ryzykom w łańcuchu dostaw, państwa członkowskie mogą skorzystać z przewidzianej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555³ możliwości przeprowadzenia skoordynowanych ocen ryzyka dla bezpieczeństwa krytycznych łańcuchów dostaw, jak miało to miejsce w przypadku sieci 5G w następstwie zalecenia Komisji (UE) 2019/534⁴, w celu zidentyfikowania – w odniesieniu do poszczególnych sektorów – odnośnych zagrożeń i podatności oraz określenia środków, planów ograniczania ryzyka i najlepszych praktyk w zakresie przeciwdziałania krytycznym zależnościom, potencjalnym pojedynczym punktom awarii, zagrożeniom, podatnościom i innym ryzykom związanym z łańcuchem dostaw.

¹ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 92).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniająca rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylająca dyrektywę (UE) 2016/1148 (dyrektywa NIS 2) (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 80).

⁴ Zalecenie Komisji (UE) 2019/534 z dnia 26 marca 2019 r. Cyberbezpieczeństwo sieci 5G (Dz.U. L 88 z 29.3.2019, s. 42).

- (44) Rynek wewnętrzny znacznie skorzystałby na wspólnych normach dotyczących ekologicznych, wytwarzanych w zrównoważony sposób, godnych zaufania i bezpiecznych czipów. Przyszłe inteligentne urządzenia, systemy i platformy łączności będą musiały opierać się na zaawansowanych czipach półprzewodnikowych i będą musiały spełniać wymogi w zakresie ekologii, zaufania i cyberbezpieczeństwa, które w dużej mierze będą uzależnione od specyfiki technologii leżącej u ich podstaw. W tym celu Unia powinna opracować referencyjne procedury certyfikacji i zobowiązać przemysł do wspólnego opracowania takich procedur dla określonych sektorów i technologii o potencjalnie dużym wpływie społecznym.
- (45) W związku z tym Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz przy należytym udziale zainteresowanych stron, powinna zidentyfikować sektory i produkty, które opierają się na technologiach półprzewodnikowych lub korzystają z nich w szerokim zakresie i które potrzebują certyfikowanych ekologicznych, godnych zaufania i bezpiecznych czipów. Identyfikacja takich sektorów i produktów pozwoliłoby stymulować upowszechnienie europejskich i międzynarodowych standardów zarządzania ryzykiem.

- (46) W świetle złożoności łańcucha dostaw półprzewodników oraz ryzyka przyszłych niedoborów, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć instrumenty umożliwiające skoordynowane podejście do mapowania strategicznego i monitorowania sektora półprzewodników oraz skutecznego przeciwdziałania ewentualnym zakłóceniom rynku w proporcjonalny sposób.
- (47) Celem mapowania strategicznego w sektorze półprzewodników powinno być przedstawienie analizy mocnych i słabych stron Unii w globalnych sektorach półprzewodników, z myślą o dostarczeniu podstawy dla środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników. W tym celu w ramach mapowania strategicznego należy zidentyfikować takie czynniki jak: kluczowe produkty i infrastruktura krytyczna na rynku wewnętrznym zależne od dostaw półprzewodników, główne sektory wykorzystujące półprzewodniki oraz ich bieżące i spodziewane potrzeby, kluczowe segmenty unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, charakterystyka technologiczna, zależności od technologii i dostawców z państw trzecich, a także wąskie gardła w unijnym sektorze półprzewodników, bieżące i spodziewane zapotrzebowanie na umiejętności i dostęp do wykwalifikowanej siły roboczej oraz, w stosownych przypadkach, potencjalny wpływ środków przewidzianych w zestawie narzędzi w razie sytuacji nadzwyczajnych. Mapowanie strategiczne powinno opierać się na publicznie i komercyjnie dostępnych danych oraz, w razie potrzeby, na danych uzyskanych w drodze wniosków o dobrowolne udzielenie informacji przedsiębiorstw, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników.

- (48) W celu prognozowania przyszłych zakłóceń na poszczególnych etapach łańcucha wartości półprzewodników w Unii oraz handlu w Unii, a także przygotowania się na te zakłócenia, Komisja – wspierana przez Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz w oparciu o wyniki mapowania strategicznego – powinna określić wskaźniki wczesnego ostrzegania i opracować ich wykaz. Wskaźniki takie mogłyby obejmować nietypowe wydłużenie czasu realizacji, dostępność surowców, produktów pośrednich i kapitału ludzkiego potrzebnych do produkcji półprzewodników lub odpowiedniego sprzętu produkcyjnego, prognozowany popyt na półprzewodniki na rynku unijnym i globalnym, gwałtowny wzrost cen przekraczający zwykłą fluktuację cen, skutki awarii, ataków, klęsk żywiołowych lub innych poważnych zdarzeń, skutki polityki handlowej, taryf celnych, ograniczeń wywozowych, barier handlowych i innych środków związanych z handlem oraz skutki zamykania przedsiębiorstw, delokalizacji lub przejęcia kluczowych uczestników rynku. Działania monitorujące Komisji powinny koncentrować się na tych wskaźnikach wczesnego ostrzegania.
- (49) Ze względu na złożone, szybko ewoluujące i wzajemnie powiązane łańcuchy wartości półprzewodników, w których uczestniczą różne podmioty, konieczne jest skoordynowane podejście do monitorowania w celu zwiększenia zdolności do ograniczania ryzyk, które mogą mieć negatywny wpływ na dostawy półprzewodników, oraz lepszego zrozumienia dynamiki łańcucha wartości półprzewodników. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna monitorować łańcuch wartości półprzewodników, koncentrując się na wskaźnikach wczesnego ostrzegania oraz identyfikując najlepsze praktyki służące ograniczaniu ryzyka i zwiększeniu przejrzystości w łańcuchu wartości półprzewodników, w taki sposób, aby nie stanowiło to nadmiernego obciążenia administracyjnego dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP.

- (50) W celu zminimalizowania obciążenia dla przedsiębiorstw uczestniczących w monitorowaniu w roli respondentów oraz w celu zapewnienia, aby uzyskane informacje mogły być zestawiane w znaczący sposób, Komisja powinna przewidzieć znormalizowane i bezpieczne środki służące gromadzeniu wszelkich informacji. Środki te powinny zapewniać traktowanie wszelkich zgromadzonych informacji jako poufne, przy zapewnieniu tajemnicy handlowej i cyberbezpieczeństwa.
- (51) Istotne ustalenia, w tym informacje przekazane przez odpowiednie zainteresowane strony i stowarzyszenia branżowe, należy przekazywać Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, aby umożliwić regularną wymianę informacji oraz włączenie tych informacji do przeglądu monitorowania łańcuchów wartości półprzewodników.
- (52) Aby umożliwić te działania w zakresie monitorowania, właściwe organy krajowe państw członkowskich powinny sporządzić listę kontaktów wszystkich odpowiednich przedsiębiorstw prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mających siedzibę na ich terytorium. Lista ta powinna umożliwić identyfikację odpowiednich respondentów wniosków o dobrowolne udzielenie informacji. Lista nie musi być wyczerpująca. Z listą należy postępować w sposób zapewniający pełne poszanowanie mających zastosowanie zasad poufności.

- (53) Dostępność odpowiednich zasobów ludzkich, finansowych i technicznych umożliwiłaby skuteczną realizację zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz przyczyniłaby się do osiągnięcia określonych w nim celów. W związku z tym, bez uszczerbku dla procedury budżetowej i jej autonomii administracyjnej, Komisja powinna optymalnie wykorzystywać zasoby, aby zapewnić możliwość skutecznego wykonywania swoich obowiązków i uprawnień w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (54) Przyjmuje się, że pewna liczba przedsiębiorstw świadczących usługi lub dostarczających towary w zakresie półprzewodników ma zasadnicze znaczenie dla efektywnego łańcucha dostaw półprzewodników w unijnym ekosystemie półprzewodników ze względu na liczbę przedsiębiorstw unijnych polegających na ich produktach, ich udział w rynku unijnym lub globalnym, ich znaczenie dla zapewnienia wystarczającego poziomu dostaw lub ewentualne skutki zakłócenia dostaw ich produktów lub usług. Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją, powinny identyfikować tych kluczowych uczestników rynku na swoich terytoriach.
- (55) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2019/452, przy ustalaniu, czy dana bezpośrednia inwestycja zagraniczna może mieć wpływ na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, państwa członkowskie i Komisja mogą uwzględniać jej ewentualny wpływ na technologie krytyczne i produkty podwójnego zastosowania zdefiniowane w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009¹, w tym półprzewodniki.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

- (56) W ramach monitorowania państwa członkowskie powinny w szczególności uwzględniać integralność działalności prowadzonej przez kluczowych uczestników rynku. Zainteresowane państwo członkowskie mogłoby zwrócić uwagę Europejskiej Rady ds. Półprzewodników na takie kwestie.
- (57) Aby umożliwić przewidywanie potencjalnych niedoborów, właściwe organy krajowe powinny ostrzec Komisję, gdy dowiedzą się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub gdy mają konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia. Aby zapewnić skoordynowane podejście, Komisja powinna – gdy dowiaduje się o ryzyku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne lub wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, po otrzymaniu ostrzeżenia lub dzięki informacjom od partnerów międzynarodowych – zwołać nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu przedyskutowania powagi zakłóceń oraz ewentualnego zainicjowania procedury na potrzeby uruchomienia etapu kryzysowego i tego, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być, aby państwa członkowskie przeprowadziły skoordynowane wspólne postępowanie o udzielenie zamówienia jako środek zapobiegawczy, a także nawiązały dialog z zainteresowanymi stronami, z myślą o określeniu, przygotowaniu i ewentualnym skoordynowaniu takich środków zapobiegawczych. Europejska Rada ds. Półprzewodników i Komisja powinny w ramach tego dialogu uwzględnić opinie zainteresowanych stron w łańcuchu wartości półprzewodników. Komisja powinna konsultować się i współpracować z odpowiednimi państwami trzecimi w celu wspólnego zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami oraz bez uszczerbku dla wymogów proceduralnych.

- (58) W przypadku wystąpienia konkretnych, poważnych i wiarygodnych dowodów na wystąpienie kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników należy uruchomić etap kryzysowy. Kryzys związany z niedoborem półprzewodników występuje w przypadku poważnych zakłóceń w dostawach półprzewodników lub poważnych przeszkód w handlu półprzewodnikami w Unii, prowadzących do znaczących niedoborów półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców lub materiałów przetworzonych, a takie znaczące niedobory uniemożliwiają dostarczanie, naprawę i konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne, na przykład sprzętu medycznego i diagnostycznego, w stopniu, w jakim miałyby to poważny negatywny wpływ na funkcjonowanie sektorów krytycznych ze względu na ich wpływ na społeczeństwo, gospodarkę i bezpieczeństwo Unii.
- (59) Aby zapewnić sprawną i skuteczną reakcję na taki kryzys związany z niedoborem półprzewodników, w przypadku gdy Komisja dowiadyuje się o potencjalnym kryzysie związanym z niedoborem półprzewodników, powinna ocenić, czy spełnione są warunki uruchomienia etapu kryzysowego. Jeżeli ocena ta dostarczy konkretnych, poważnych i wiarygodnych dowodów na wystąpienie kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników, Komisja powinna mieć możliwość przedstawienia Radzie wniosku w sprawie uruchomienia etapu kryzysowego na ustalony wcześniej okres nieprzekraczający 12 miesięcy, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Komisja powinna ocenić, czy konieczne jest przedłużenie tego etapu kryzysowego lub jego wcześniejsze zakończenie, oraz zainicjować taką procedurę, jeżeli taka konieczność zostanie stwierdzona, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.

- (60) Ze względu na wrażliwy charakter uruchomienia etapu kryzysowego oraz potencjalnych środków, które mogą zostać podjęte w odpowiedzi na ten krok, w tym ze względu na znaczący wpływ, jaki takie środki mogłyby mieć na prywatne przedsiębiorstwa w Unii, uprawnienia do przyjęcia aktu wykonawczego w odniesieniu do uruchomienia, przedłużenia i zakończenia etapu kryzysowego w sytuacji kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników należy powierzyć Radzie.
- (61) Ścisła współpraca między Komisją a państwami członkowskimi oraz koordynacja wszelkich środków krajowych podejmowanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników jest konieczna na etapie kryzysowym w celu przeciwdziałania zakłóceniom, przy jednoczesnym zachowaniu niezbędnej spójności, odporności i skuteczności. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna, stosownie do potrzeb, odbywać nadzwyczajne posiedzenia. Wszelkie podejmowane środki powinny być ściśle ograniczone do czasu trwania etapu kryzysowego.

- (62) W celu zapewnienia szybkiej, skutecznej i skoordynowanej reakcji Unii na kryzys związany z niedoborem półprzewodników konieczne jest terminowe przekazywanie Komisji i państwom członkowskim za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Półprzewodników aktualnych informacji na temat rozwoju sytuacji operacyjnej, a także zapewnienie możliwości podjęcia skutecznych środków w celu zabezpieczenia dostaw półprzewodników do dotkniętych kryzysem sektorów krytycznych. Należy zidentyfikować odpowiednie, skuteczne i proporcjonalne środki oraz wdrożyć je w chwili uruchomienia etapu kryzysowego, bez uszczerbku dla ewentualnej dalszej współpracy międzynarodowej z odpowiednimi partnerami w celu złagodzenia rozwijającej się sytuacji kryzysowej. W stosownych przypadkach Komisja powinna zwrócić się o informacje do przedsiębiorstw z całego łańcucha dostaw półprzewodników. Ponadto Komisja powinna mieć możliwość, w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne, nałożenia na zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki obowiązku przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia na produkcję produktów istotnych w kontekście kryzysu, a także działania w charakterze centralnej jednostki zakupującej w przypadku upoważnienia przez państwa członkowskie. Komisja powinna ograniczyć te środki do niektórych sektorów krytycznych. Europejska Rada ds. Półprzewodników może również oceniać i doradzać w zakresie odpowiednich i skutecznych środków. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników może doradzać w sprawie konieczności wprowadzenia środków ochronnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479¹. Stosowanie wszystkich środków nadzwyczajnych powinno być proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do zaradzenia kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników, w najlepszym interesie Unii. Komisja powinna regularnie informować Parlament Europejski i Radę o podejmowanych środkach i przyczynach ich podjęcia. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać dalsze wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/479 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł wywozu (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 34).

- (63) Szereg sektorów ma krytyczne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Do celów niniejszego rozporządzenia te sektory krytyczne powinny być wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Wykaz ten powinien obejmować wyłącznie sektory i podsektory wymienione w załączniku do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557¹, w wersji obowiązującej w dniu ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], oraz sektory obronności i bezpieczeństwa, ze względu na ich ważną rolę w zapewnianiu niezbędnych funkcji społecznych. Niektóre środki należy podejmować wyłącznie w celu zabezpieczenia dostaw do sektorów krytycznych. Komisja może ograniczyć środki nadzwyczajne do niektórych z tych sektorów lub do niektórych ich części, jeżeli kryzys związany z niedoborem półprzewodników zakłócił ich funkcjonowanie lub grozi zakłóceniem ich funkcjonowania.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2557 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie odporności podmiotów krytycznych i uchylająca dyrektywę Rady 2008/114/WE (Dz.U. L333 z 27.12.2022, s. 164).

- (64) Celem wniosków o udzielenie informacji przez przedsiębiorstwa uczestniczące w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mające siedzibę w Unii jest, na etapie kryzysowym, umożliwienie precyzyjnej oceny kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub określenie i przygotowanie potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Informacje takie mogą obejmować potencjał produkcyjny, zdolność produkcyjną oraz bieżące główne zakłócenia i wąskie gardła. Aspekty te mogłyby obejmować: typowe i aktualne rzeczywiste zapasy produktów istotnych w kontekście kryzysu w zakładach produkcyjnych znajdujących się w Unii, a także w zakładach produkcyjnych, które znajdują się w państwach trzecich, w których te przedsiębiorstwa prowadzą działalność lub z których zamawiają dostawy lub w których się zaopatrują; typowy i aktualny rzeczywisty średni czas realizacji zamówień na najczęściej wytwarzane produkty; przewidywaną produkcję na kolejne trzy miesiące dla każdego unijnego zakładu produkcyjnego; lub przyczyny, które uniemożliwiają wykorzystanie zdolności produkcyjnej. Takie informacje powinny ograniczać się do tego, co jest konieczne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Wnioski o udzielenie informacji nie powinny oznaczać dostarczania informacji, których ujawnienie jest sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich. Konkretnie informacje, o które należy się zwrócić, mogą zostać opracowane na podstawie porady otrzymanej wcześniej w drodze dobrowolnych konsultacji od reprezentatywnej liczby odpowiednich przedsiębiorstw, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników. Każdy wniosek powinien być proporcjonalny, uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także należy wskazać w nim terminy na przekazanie żądanych informacji. Przedsiębiorstwa powinny mieć obowiązek zastosowania się do tego wniosku i mogą podlegać karom w przypadku, gdy nie zastosują się do wniosku lub dostarczają nieprawidłowe informacje. Wszelkie uzyskane informacje powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny podlegać zasadom poufności. Aby zapewnić pełne zaangażowanie państwa członkowskiego, w którym przedsiębiorstwo ma swój zakład produkcyjny, Komisja powinna niezwłocznie przekazać kopię wniosku o udzielenie informacji właściwemu organowi krajowemu oraz, na wniosek właściwego organu krajowego, podzielić się uzyskanymi informacjami z właściwym organem krajowym za pomocą bezpiecznych środków. Jeżeli przedsiębiorstwo otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, powinno ono poinformować o tym Komisję, aby mogła ona ocenić, czy uzasadnione jest wystosowanie wniosku o udzielenie informacji przez Komisję.

- (65) Jako środek ostateczny, aby zapewnić możliwość dalszego funkcjonowania sektorów krytycznych w czasie kryzysu i tylko gdy jest to konieczne i proporcjonalne do tego celu, Komisja mogłaby nałożyć na zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki obowiązek przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu. Potencjalnymi beneficjentami zamówień priorytetowych powinny być podmioty z sektorów krytycznych lub przedsiębiorstwa realizujące dostawy do sektorów krytycznych, których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem z powodu niedoboru. W celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe były wykorzystywane wyłącznie, gdy jest to konieczne, powinny one być ograniczone do beneficjentów, którzy – pomimo wdrożenia środków ograniczania ryzyka – nie byli w stanie uniknąć, na przykład ze względu na swoje praktyki w zakresie udzielania zamówień, ani w inny sposób złagodzić skutków niedoboru, na przykład poprzez wykorzystanie istniejących zapasów. Obowiązek ten można również rozszerzyć na zakłady wytwarzania półprzewodników, które zaakceptowały taką możliwość w kontekście otrzymywania wsparcia publicznego, jeżeli takie wsparcie publiczne ma na celu promowanie możliwości zwiększenia zdolności produkcyjnej. Decyzję w sprawie zamówień priorytetowych należy podejmować zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy. Obowiązek priorytetowego traktowania powinien mieć pierwszeństwo przed jakimkolwiek obowiązkiem wykonania świadczenia na podstawie prawa prywatnego lub publicznego, przy czym powinien on uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstw oraz koszty i działania niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. Każde zamówienie priorytetowe należy złożyć po uczciwej i rozsądnej cenie. Cena ta może być obliczana na podstawie średnich cen rynkowych z lat poprzednich, z zastrzeżeniem uzasadnienia każdej podwyżki, na przykład z uwzględnieniem inflacji lub wzrostu kosztów energii. Przedsiębiorstwa mogą podlegać karom, jeżeli nie wywiązują się z obowiązku dotyczącego zamówień priorytetowych.

- (66) W przypadku obiektów realizujących zamówienie priorytetowe korzystna dla Komisji, wspieranej przez Europejską Radę ds. Półprzewodników, oraz dla państw członkowskich może być wymiana najlepszych praktyk dotyczących wykonywania tych zleceń, w tym wymiana najlepszych praktyk administracyjnych.
- (67) Dane przedsiębiorstwo powinno mieć obowiązek przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego. W celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe odpowiadały zdolnościom i portfelowi produkcyjnemu danego obiektu, Komisja powinna zapewnić temu obiektowi możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów zamówienia priorytetowego. Komisja nie powinna składać zamówienia priorytetowego w przypadku gdy obiekt nie jest w stanie zrealizować zamówienia, nawet jeżeli byłoby one traktowane priorytetowo, czy to ze względu na niewystarczający potencjał produkcyjny czy niewystarczającą zdolność produkcyjną, czy też z przyczyn technicznych, lub w przypadku gdy dany obiekt nie dostarcza danego produktu lub nie świadczy danej usługi, lub ponieważ stanowiłoby to dla tego przedsiębiorstwa nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności, w tym znaczące ryzyko dla ciągłości działania.
- (68) Aby zapewnić przejrzyste i jasne ramy realizacji zamówień priorytetowych, Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu wykonawczego określającego ustalenia praktyczne i operacyjne. Ten akt wykonawczy powinien zawierać zabezpieczenia w celu zapewnienia, aby zamówienia priorytetowe były realizowane zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, takie jak mechanizm uwzględniający istniejące zamówienia oraz mechanizm zapewniający, aby wolumen zamówień priorytetowych nie przekraczał tego, co jest konieczne.

- (69) W wyjątkowych okolicznościach, gdy przedsiębiorstwo prowadzące działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników w Unii otrzyma od państwa trzeciego wniosek dotyczący zamówienia priorytetowego, powinno ono poinformować Komisję o takim wniosku, aby mogła ona ocenić, czy w przypadku znaczącego wpływu na bezpieczeństwo dostaw do sektorów krytycznych oraz spełnienia pozostałych wymogów konieczności, proporcjonalności i legalności w okolicznościach danej sprawy, Komisja powinna również nałożyć obowiązek dotyczący zamówienia priorytetowego.
- (70) Z uwagi na znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa dostaw do sektorów krytycznych pełniących istotne funkcje społeczne, wywiązanie się z obowiązku realizacji zamówienia priorytetowego nie powinno pociągać za sobą odpowiedzialności odszkodowawczej wobec osób trzecich za jakiegokolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które może wynikać z wprowadzenia koniecznych tymczasowych zmian w procesach operacyjnych danego producenta, ograniczonej w zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania. Przedsiębiorstwa, które potencjalnie mogą być objęte zamówieniem priorytetowym, powinny przewidzieć taką możliwość w ustaleniach zawieranych przez siebie umów handlowych. Bez uszczerbku dla możliwości stosowania innych przepisów, niniejsze wyłączenie odpowiedzialności nie dotyczy odpowiedzialności za produkty wadliwe przewidzianej w dyrektywie Rady 85/374/EWG¹.

¹ Dyrektywa Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe (Dz.U. L 210 z 7.8.1985, s. 29).

- (71) Obowiązek priorytetowego traktowania produkcji niektórych produktów nie narusza istoty wolności prowadzenia działalności gospodarczej i swobody zawierania umów, określonych w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) ani prawa własności określonego w art. 17 Karty oraz nie wpływa na nie w sposób nieproporcjonalny. Wszelkie ograniczenia tych praw w niniejszym rozporządzeniu będą, zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty, przewidziane w prawie, nie będą naruszać istoty tych praw i wolności oraz będą zgodne z zasadą proporcjonalności.

- (72) W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego co najmniej dwa państwa członkowskie mogłyby upoważnić Komisję do tego, aby wykorzystując swoją siłę nabywczą, zagregowała popyt i podjęła w interesie publicznym działania w ich imieniu w zakresie ich zamówień publicznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami unijnymi. Wspólne zakupy powinny być wykorzystywane wyłącznie w celu zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników w trakcie kryzysu. Mandat taki mógłby upoważniać Komisję do zawierania umów dotyczących zakupu produktów istotnych w kontekście kryzysu dla niektórych sektorów krytycznych. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, powinna ocenić użyteczność, konieczność i proporcjonalność w przypadku każdego wniosku. W przypadku gdy Komisja nie zamierza podejmować działań w odpowiedzi na dany wniosek, powinna poinformować o tym zainteresowane państwa członkowskie i Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz podać przyczyny odmowy. Szczegóły proceduralne, w tym uzasadnienie zastosowania mechanizmu wspólnych zakupów i podejmowane zobowiązania, powinny zostać określone w porozumieniu między Komisją a uczestniczącymi państwami członkowskimi. W porozumieniu takim można określić liczbę umów, które mają zostać zawarte, oraz warunki wspólnych zakupów, takie jak ceny, terminy dostaw, ilości oraz klauzule opt-in lub opt-out. Wspólne zakupy mogą skutkować podpisaniem jednej umowy pokrywającej potrzeby wszystkich państw członkowskich lub większej liczby umów, z których każda pokrywa potrzeby jednego lub większej liczby państw członkowskich. Ponadto uczestniczące państwa członkowskie powinny być uprawnione do wyznaczania przedstawicieli, aby zapewniać wytyczne i porady w czasie trwania postępowań o udzielenie zamówień i negocjowania umów zakupu. Wdrażanie, stosowanie lub odsprzedaż zakupionych produktów powinno pozostać w gestii uczestniczących państw członkowskich.

- (73) Podczas kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników konieczne może okazać się rozważenie przez Unię środków ochronnych. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna mieć możliwość wyrażenia swojej opinii na potrzeby przeprowadzenia przez Komisję oceny tego, czy sytuacja na rynku jest równoznaczna ze znaczącym brakiem podstawowych produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479.

- (74) Ramy instytucjonalne dla grup ekspertów, w tym przepisy dotyczące przejrzystości podmiotu i jego podgrup, powinny mieć zastosowanie do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, bez uszczerbku dla niniejszego rozporządzenia. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna doradzać Komisji oraz wspierać ją w konkretnych kwestiach. Kwestie te powinny obejmować: udzielanie Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących Inicjatywy; wymianę informacji na temat funkcjonowania zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk; dyskutowanie i przygotowywanie wskazywania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie dużym wpływie społecznym i znaczeniu pod względem bezpieczeństwa, które wymagają certyfikacji w odniesieniu do produktów zaufanych, a także zajęcie się skoordynowanym monitorowaniem i reagowaniem kryzysowym. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna zapewnić spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia, ułatwiać współpracę między państwami członkowskimi, a także wymianę informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna również wymieniać z Komisją poglądy na temat najlepszych sposobów zapewnienia skutecznej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, informacji poufnych i tajemnic przedsiębiorstwa, przy należyтым zaangażowaniu zainteresowanych stron w odniesieniu do sektora półprzewodników. Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna wspierać Komisję we współpracy międzynarodowej zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami. Powinna służyć jako forum do dyskusji między innymi na temat sposobów wzmocnienia współpracy w całym globalnym łańcuchu wartości półprzewodników, bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z Traktatami. W tym celu Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna uwzględniać opinie sojuszu przemysłowego na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych oraz innych zainteresowanych stron. Ponadto Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna prowadzić koordynację, współpracę i wymianę informacji z innymi unijnymi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości w razie sytuacji kryzysowej w celu zapewnienia spójnego i skoordynowanego podejścia Unii w zakresie reagowania kryzysowego i środków związanych z gotowością w razie sytuacji kryzysowej związanej z niedoborem półprzewodników.

- (75) Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników powinien przewodniczyć przedstawiciel Komisji. Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników co najmniej jednego przedstawiciela wysokiego szczebla. Państwa członkowskie mogłyby również wyznaczyć różnych przedstawicieli w związku z różnymi zadaniami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, na przykład w zależności od tego, która część niniejszego rozporządzenia jest dyskutowana na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Aby uzyskiwać istotne porady w zakresie działalności Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz umożliwić odpowiedni udział zainteresowanych stron, przewodniczący powinien mieć możliwość ustanawiania podgrup oraz powinien być uprawniony do dokonywania ustaleń roboczych poprzez zapraszanie w trybie doraźnym ekspertów i obserwatorów do udziału w posiedzeniach lub do zapraszania zainteresowanych stron, w szczególności organizacji reprezentujących interesy unijnego sektora półprzewodników, takich jak sojusz przemysłowy na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, do udziału w pracach podgrup w charakterze obserwatorów.

- (76) Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna odbywać odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami dotyczącymi Inicjatywy oraz w związku ze swoimi zadaniami dotyczącymi bezpieczeństwa dostaw i odporności, a także mechanizmu monitorowania i reagowania kryzysowego. Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia skutecznej i efektywnej współpracy w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Przewodniczący powinien mieć możliwość podejmowania działań sprzyjających wymianie informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi organami, jednostkami organizacyjnymi oraz grupami eksperckimi i doradczymi Unii. Z uwagi na znaczenie dostaw półprzewodników dla innych sektorów i wynikającej z tego potrzeby koordynacji przewodniczący powinien zapewnić udział innych instytucji i organów Unii w posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w charakterze obserwatorów, gdy jest to właściwe i stosowne w związku z mechanizmem monitorowania i reagowania kryzysowego ustanowionym niniejszym rozporządzeniem. W celu kontynuowania i wykorzystania prac wynikających z wykonania zalecenia Komisji (UE) 2022/210¹ Europejska Rada ds. Półprzewodników powinna wykonywać zadania Europejskiej Grupy Ekspertów ds. Półprzewodników. Po uruchomieniu Europejskiej Rady ds. Półprzewodników ta grupa ekspertów powinna zakończyć działalność.

¹ Zalecenie Komisji (UE) 2022/210 z dnia 8 lutego 2022 r. w sprawie wspólnego unijnego zestawu narzędzi służących rozwiązaniu problemu niedoborów półprzewodników oraz unijnego mechanizmu monitorowania ekosystemu półprzewodników (Dz.U. L 35 z 17.2.2022, s. 17).

- (77) Państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w stosowaniu i egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia. W tym zakresie każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć co najmniej jeden właściwy organ krajowy odpowiedzialny za skuteczne wykonywanie niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić tym organom odpowiednie uprawnienia i zasoby. Państwa członkowskie mogłyby wyznaczyć istniejący organ lub istniejące organy. Aby zwiększyć efektywność organizacyjną w państwach członkowskich oraz ustanowić oficjalny punkt kontaktowy dla społeczeństwa i innych partnerów na poziomie Unii i państw członkowskich, w tym Komisji i Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć – w ramach jednego z organów, które wyznaczyło jako właściwy organ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem – jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy odpowiedzialny za koordynację kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem oraz współpracę transgraniczną z właściwymi organami innych państw członkowskich.

- (78) W celu zapewnienia opartej na zaufaniu i konstruktywnej współpracy właściwych organów na poziomie Unii i krajowym wszystkie strony zaangażowane w stosowanie niniejszego rozporządzenia powinny przestrzegać zasady poufności informacji i danych uzyskanych w ramach wykonywania swoich zadań, aby chronić w szczególności prawa własności intelektualnej, szczególnie chronione informacje handlowe oraz tajemnice przedsiębiorstwa. Wszelkie informacje uzyskane w ramach procedury ubiegania się o uznanie za zintegrowany zakład produkcyjny lub otwartą unijną fabrykę, w kontekście wniosków o udzielenie informacji lub obowiązków w zakresie powiadamiania wynikających z niniejszego rozporządzenia, powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i powinny być objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej zgodnie z art. 339 TFUE, a także wewnętrznymi przepisami Komisji dotyczącymi bezpiecznego przetwarzania danych, w szczególności decyzją Komisji (UE, Euratom) 2015/443¹. Komisja oraz właściwe organy krajowe, ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów, a także urzędnicy i pracownicy służby cywilnej innych organów państw członkowskich powinni zapewniać poufność informacji uzyskanych w ramach wykonywania ich zadań i działań. Powinno to mieć zastosowanie również do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników oraz Komitetu ds. Półprzewodników ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. W stosownych przypadkach Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia aktów wykonawczych w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście gromadzenia informacji.

¹ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

- (79) Wypełnianie obowiązków nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno być możliwe do wyegzekwowania za pomocą grzywien i okresowych kar pieniężnych. W tym celu należy określić odpowiednie poziomy grzywien za niezastosowanie się do wniosków o udzielenie informacji i obowiązków w zakresie powiadamiania na podstawie niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę różną wagę naruszenia obu obowiązków, oraz przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. Ponadto należy ustanowić okresowe kary pieniężne za nieprzestrzeganie obowiązku przyjmowania i realizacji zamówień priorytetowych, które powinny być proporcjonalne i odzwierciedlać poziomy cen na rynku w ciągu poprzednich 90 dni, przy zastosowaniu odmiennych pułapów dla MŚP. W odniesieniu do egzekwowania kar, ale też nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych należy stosować terminy przedawnienia. Ponadto Komisja powinna przyznać danemu przedsiębiorstwu lub organizacjom reprezentującym przedsiębiorstwa prawo do przedstawienia swojego stanowiska.

- (80) W celu odzwierciedlenia zmian technologicznych oraz rozwoju sytuacji na rynku, zapewnienia skutecznego wdrażania i oceny Inicjatywy oraz określenia szczegółowych zasad dotyczących znaku „centrum doskonałości w zakresie projektowania”, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do działań wspieranych w ramach Inicjatywy w sposób spójny z jej celami oraz w odniesieniu do mierzalnych wskaźników monitorowania wdrażania Inicjatywy i sprawozdawczości w zakresie postępów w osiąganiu jej celów, a także w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie procedury ubiegania się o znak „centrum doskonałości w zakresie projektowania” oraz wymogów i warunków przyznawania tego znaku, jego monitorowania i cofnięcia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (81) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wyboru ECIC, tak aby możliwe było osiągnięcie celów Inicjatywy, w odniesieniu do określania praktycznych i operacyjnych ustaleń na potrzeby funkcjonowania zamówień priorytetowych, a także w odniesieniu do określania praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (82) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie ram na rzecz wzmocnienia ekosystemu półprzewodników na poziomie Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (83) Aby umożliwić jak najszybsze rozpoczęcie wykonywania niniejszego rozporządzenia, z myślą o osiągnięciu jego celów, powinno ono wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i cele ogólne

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się ramy na rzecz wzmocnienia ekosystemu półprzewodników na poziomie Unii, w szczególności za pomocą następujących środków:
 - a) ustanowienia inicjatywy „Czipy dla Europy” (zwanej dalej „Inicjatywą”);
 - b) ustanowienia kryteriów uznawania i wspierania zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk, które są obiektami pierwszymi tego rodzaju i które wspierają bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników;
 - c) ustanowienia mechanizmu koordynacji między państwami członkowskimi a Komisją na potrzeby mapowania i monitorowania unijnego sektora półprzewodników, a także zapobiegania kryzysom i reagowania na niedobory półprzewodników oraz, w stosownych przypadkach, konsultowania się z zainteresowanymi stronami z sektora półprzewodników.
2. Pierwszym celem ogólnym niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie warunków niezbędnych dla konkurencyjności i zdolności innowacyjnych Unii oraz zapewnienie dostosowania przemysłu do zmian strukturalnych.

3. Drugim celem ogólnym, o charakterze odrębnym i uzupełniającym wobec pierwszego celu ogólnego określonego w ust. 2, jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie jednolitych unijnych ram prawnych służących zwiększeniu odporności Unii i bezpieczeństwa dostaw w Unii w dziedzinie technologii półprzewodnikowych.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- 1) „półprzewodnik” oznacza jedno z następujących:
 - a) materiał, w tym nowe materiały, pierwiastkowy albo złożony, którego przewodność elektryczną można modyfikować; lub
 - b) komponent składający się z szeregu warstw materiałów półprzewodnikowych, izolacyjnych i przewodnikowych, określonych według z góry ustalonego wzorca, i przeznaczony do wykonywania ściśle określonych funkcji elektronicznych lub fotonicznych, lub obu tych funkcji;
 - 2) „czip” oznacza urządzenie elektroniczne zawierające różne elementy funkcjonalne na pojedynczym fragmencie materiału półprzewodnikowego, zazwyczaj w formie pamięci, układu logicznego, procesora, optoelektroniki i urządzeń analogowych;
 - 3) „czip kwantowy” oznacza urządzenie przetwarzające informacje na poziomie poszczególnych systemów kwantowych, o różnym poziomie integracji komponentów na czipie w zależności od wykorzystywanej platformy kwantowej, w tym platformy do obliczeń kwantowych, komunikacji kwantowej, wykrywania kwantowego lub metrologii kwantowej;

- 4) „generacja technologii” oznacza określony proces wytwarzania półprzewodników i zasady jego projektowania;
- 5) „łańcuch dostaw półprzewodników” oznacza system działań, organizacji, podmiotów, technologii, informacji, zasobów i usług związanych z produkcją półprzewodników, obejmujący surowce i materiały przetworzone, takie jak gazy, sprzęt wytwórczy, projektowanie, w tym tworzenie odpowiedniego oprogramowania, wytwarzanie, montaż, testowanie i instalacja w obudowie;
- 6) „łańcuch wartości półprzewodników” oznacza zbiór działań związanych z produktem półprzewodnikowym od momentu stworzenia jego koncepcji do końcowego zastosowania, obejmujący surowce i materiały przetworzone, takie jak gazy, sprzęt wytwórczy, badania naukowe, rozwój i innowacje, projektowanie, w tym tworzenie odpowiedniego oprogramowania, wytwarzanie, testowanie, montaż i instalacja w obudowie, aż do momentu wbudowania i integracji w produktach końcowych, a także procesy związane z zakończeniem eksploatacji, takie jak ponowne użycie, demontaż i recykling;
- 7) „linia pilotażowa” oznacza projekt doświadczalny lub działanie doświadczalne dotyczące wyższych poziomów gotowości technologicznej – od poziomu 3 do poziomu 8 – mające na celu dalszy rozwój infrastruktury niezbędnej do testowania, demonstrowania, walidacji i kalibrowania produktu lub systemu zgodnie z założeniami modelu;
- 8) „koordynator” oznacza podmiot prawny z siedzibą w Unii, który jest członkiem Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów i który został wyznaczony przez wszystkich członków konsorcjum jako główny punkt kontaktowy dla Komisji;

- 9) „małe i średnie przedsiębiorstwa” lub „MŚP” oznaczają małe lub średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE¹;
- 10) „mała spółka o średniej kapitalizacji” oznacza małą spółkę o średniej kapitalizacji zdefiniowaną w art. 2 pkt 20 rozporządzenia (UE) 2021/695;
- 11) „obiekt pierwszy tego rodzaju” oznacza nowy lub znacznie zmodernizowany zakład wytwarzania półprzewodników lub zakład produkcji sprzętu lub kluczowych komponentów takiego sprzętu wykorzystywanego głównie w wytwarzaniu półprzewodników, który zapewnia innowacje w odniesieniu do procesu wytwarzania lub produktu końcowego, które w znacznym stopniu nie są jeszcze obecne w Unii lub których budowy jeszcze nie przewidziano w Unii, w tym innowacje, które dotyczą poprawy: mocy obliczeniowej lub poziomu bezpieczeństwa, ochrony lub niezawodności, efektywności energetycznej i środowiskowej, generacji technologii lub materiału do podłoża, lub udoskonaleń we wdrażaniu procesów produkcji prowadzących do zwiększenia wydajności, lub które prowadzą do poprawy zdolności do recyklingu lub redukcji czynników produkcji;
- 12) „czipy nowej generacji” oznaczają czipy, które wykraczają poza aktualny stan techniki, oferując znaczną poprawę efektywności funkcjonalnej, mocy obliczeniowej lub efektywności energetycznej, a także inne znaczące korzyści w zakresie energii i środowiska;

¹ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- 13) „technologie półprzewodnikowe nowej generacji” oznaczają technologie półprzewodnikowe, które wykraczają poza aktualny stan techniki, oferując znaczną poprawę efektywności funkcjonalnej, mocy obliczeniowej lub efektywności energetycznej, a także inne znaczące korzyści w zakresie energii i środowiska;
- 14) „najnowocześniejsze technologie półprzewodnikowe” oznaczają najnowocześniejsze – w momencie realizacji projektów – innowacje w zakresie czipów i technologii półprzewodnikowych;
- 15) „wytwarzanie półprzewodników” oznacza każdy z etapów produkcji i przetwarzania płytek półprzewodnikowych, w tym materiałów do podłoża, segmentu front-end i segmentu back-end, niezbędnych do dostarczenia gotowego produktu półprzewodnikowego;
- 16) „segment front-end” oznacza cały proces przetwarzania płytki półprzewodnikowej (wafla);
- 17) „segment back-end” oznacza instalację w obudowie, montaż i testowanie produktu półprzewodnikowego;
- 18) „użytkownicy półprzewodników” oznaczają przedsiębiorstwa produkujące produkty, w których zainstalowane są półprzewodniki;
- 19) „kluczowi uczestnicy rynku” oznaczają przedsiębiorstwa w unijnym łańcuchu dostaw półprzewodników, których niezawodne funkcjonowanie ma zasadnicze znaczenie dla dostaw półprzewodników;

- 20) „sektor krytyczny” oznacza każdy sektor, o którym mowa w załączniku IV;
- 21) „produkt istotny w kontekście kryzysu” oznacza półprzewodniki, produkty pośrednie oraz surowce i materiały przetworzone, które są bezpośrednio używane przez sektory krytyczne albo wykorzystywane na potrzeby produkcji urządzeń wykorzystywanych przez sektory krytyczne, niezbędne do produkcji półprzewodników lub produktów pośrednich, na które wpływ ma kryzys związany z niedoborem półprzewodników i które są istotne dla zapewnienia kluczowych funkcji sektora krytycznego;
- 22) „potencjał produkcyjny” oznacza zdolność zakładu do wytworzenia określonego rodzaju produktów;
- 23) „zdolność produkcyjna” oznacza maksymalny potencjał zakładu w zakresie wytwarzania;
- 24) „tajemnica przedsiębiorstwa” oznacza tajemnicę przedsiębiorstwa zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2016/943.

Rozdział II

Inicjatywa „Czipy dla Europy”

Artykuł 3

Ustanowienie Inicjatywy

1. Inicjatywę ustanawia się na okres obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, ustanowionych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 2020/2093¹.
2. Inicjatywa otrzymuje wsparcie w postaci finansowania w ramach programów „Horyzont Europa” i „Cyfrowa Europa”, w szczególności w ramach celu szczegółowego nr 6 programu „Cyfrowa Europa”, w maksymalnej kwocie orientacyjnej wynoszącej, odpowiednio, 1,725 mld EUR i 1,575 mld EUR. Finansowanie to jest realizowane zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2021/694 i (UE) 2021/695.

¹ Rozporządzenie Rady (UE, EURATOM) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11).

Artykuł 4
Cele Inicjatywy

1. Celem ogólnym Inicjatywy jest osiągnięcie budowania zdolności technologicznych na dużą skalę oraz wspieranie powiązanych działań w zakresie badań naukowych i innowacji w całym unijnym łańcuchu wartości półprzewodników, z myślą o umożliwieniu rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych, technologii półprzewodnikowych nowej generacji oraz najnowocześniejszych technologii kwantowych, a także innowacji w istniejących technologiach, co wzmocni zaawansowane zdolności w zakresie projektowania, integrację systemów i potencjał produkcyjny czipów w Unii, zwiększając tym samym jej konkurencyjność. Inicjatywa przyczynia się również do osiągnięcia zielonej i cyfrowej transformacji, w szczególności poprzez zmniejszenie wpływu systemów elektronicznych na klimat, poprawę zrównoważoności czipów nowej generacji oraz wzmocnienie procesów gospodarki o obiegu zamkniętym, przyczynia się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w ekosystemie półprzewodników, a także uwzględnia zasady bezpieczeństwa na etapie projektowania, co zapewnia ochronę przed zagrożeniami cyberbezpieczeństwa.
2. Inicjatywa ma pięć następujących celów operacyjnych:
 - a) cel operacyjny nr 1: budowanie zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania na potrzeby zintegrowanych technologii półprzewodnikowych;
 - b) cel operacyjny nr 2: wzmocnienie istniejących i opracowanie nowych zaawansowanych linii pilotażowych w całej Unii, aby umożliwić rozwój i wdrażanie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych i technologii półprzewodnikowych nowej generacji;

- c) cel operacyjny nr 3: budowanie zaawansowanych zdolności technologicznych oraz możliwości w zakresie inżynierii w celu przyspieszenia innowacyjnego rozwoju najnowocześniejszych czipów kwantowych i powiązanych technologii półprzewodnikowych;
- d) cel operacyjny nr 4: ustanowienie sieci centrów kompetencji w całej Unii poprzez rozszerzenie kompetencji istniejących lub tworzenie nowych ośrodków;
- e) cel operacyjny nr 5: podejmowanie działań określanych zbiorczo jako działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów”, mających na celu ułatwianie dostępu do finansowania dłużnego i kapitału, w tym również w drodze zapewniania jasnych wskazówek, w szczególności dla przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up, MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji w łańcuchu wartości półprzewodników, poprzez instrument łączony w ramach Funduszu InvestEU oraz za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Innowacji.

3. Cele operacyjne Inicjatywy mogą obejmować działania w zakresie budowania zdolności oraz powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji. Wszystkie działania w zakresie budowania zdolności finansuje się w ramach programu „Cyfrowa Europa”, a powiązane działania w zakresie badań naukowych i innowacji – w ramach programu „Horyzont Europa”.

Artykuł 5
Treść Inicjatywy

1. Inicjatywa ma następujące zadania:

- a) w ramach jej celu operacyjnego nr 1:
 - (i) zbudowanie i prowadzenie wirtualnej platformy projektowej, dostępnej w całej Unii, integrującej istniejące i nowe funkcjonalności projektowe z rozszerzonymi bibliotekami i narzędziami z zakresu zautomatyzowanego projektowania układów elektronicznych (EDA);
 - (ii) zwiększanie zdolności projektowych poprzez wspieranie innowacyjnych rozwiązań, takich jak otwarte architektury procesorów i inne innowacyjne architektury, chiplety, czipy programowalne, nowe rodzaje pamięci, procesorów, akceleratorów lub czipów o niskiej mocy, które zostały stworzone zgodnie z zasadami bezpieczeństwa na etapie projektowania;
 - (iii) powiększenie ekosystemu półprzewodników poprzez integrację wertykalnych sektorów rynku, takich jak zdrowie, mobilność, energia, telekomunikacja, bezpieczeństwo, obronność i przestrzeń kosmiczna, przyczyniając się do realizacji ekologicznych, cyfrowych i innowacyjnych programów Unii;

- b) w ramach jej celu operacyjnego nr 2:
- (i) wzmocnienie zdolności w zakresie technologii produkcji czipów nowej generacji i sprzętu wytwórczego, dzięki integracji działań w zakresie badań naukowych i innowacji oraz przygotowaniu rozwoju przyszłych generacji technologii, takich jak najbardziej zaawansowane generacje technologii, technologie FD-SOI (ang. *Fully Depleted Silicon on Insulator* – w pełni zubożony krzem na izolatorze), nowe materiały półprzewodnikowe lub integracja systemów heterogenicznych oraz montaż i instalacja w obudowie zaawansowanych modułów dla dużej, średniej i niskiej wielkości produkcji;
 - (ii) wspieranie innowacji na dużą skalę poprzez zapewnienie dostępu do nowych lub istniejących linii pilotażowych w celu prowadzenia doświadczeń, testowania, kontroli procesów, niezawodności urządzenia końcowego oraz walidacji nowych koncepcji projektowych łączących kluczowe funkcje;
 - (iii) zapewnienie wsparcia zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom poprzez przyznanie preferencyjnego dostępu do nowych linii pilotażowych, a także zapewnienie dostępu na uczciwych warunkach do nowych linii pilotażowych szerokiej gamie użytkowników unijnego ekosystemu półprzewodników;
- c) w ramach jej celu operacyjnego nr 3:
- (i) rozwijanie innowacyjnych bibliotek projektowych na potrzeby czipów kwantowych;
 - (ii) wspieranie rozwoju nowych lub istniejących linii pilotażowych, pomieszczeń czystych i fabryk na potrzeby tworzenia prototypów i produkcji czipów kwantowych do integracji obwodów kwantowych i elektroniki sterującej;

- (iii) rozwijanie ośrodków służących do testowania i walidacji zaawansowanych czipów kwantowych produkowanych przez linie pilotażowe, z myślą o wypełnieniu luki w zakresie informacji zwrotnych między projektantami, producentami a użytkownikami komponentów kwantowych;
- d) w ramach jej celu operacyjnego nr 4:
- (i) wzmocnienie zdolności i oferowanie szerokiego zakresu wiedzy fachowej zainteresowanym stronom, w tym przedsiębiorstwom typu start-up oraz MŚP będącym użytkownikami końcowymi, przy jednoczesnym ułatwianiu dostępu do zdolności i ośrodków, o których mowa w niniejszym artykule, oraz ich skutecznego wykorzystania;
 - (ii) zajęcie się kwestią niedoboru wiedzy i wykwalifikowanej siły roboczej oraz niedopasowania umiejętności poprzez przyciągnięcie, mobilizację i zatrzymanie nowych talentów w dziedzinie badań, projektowania i produkcji oraz wspieranie budowania odpowiednio wykwalifikowanej siły roboczej w przedmiotach STEM (nauki przyrodnicze, technologia, inżynieria i matematyka) do poziomu podoktorskiego w celu wzmocnienia ekosystemu półprzewodników, w tym przez oferowanie studentom odpowiednich możliwości szkoleniowych, na przykład programów kształcenia dualnego i programów wprowadzających dla studentów, w uzupełnieniu do zmiany i podnoszenia kwalifikacji pracowników;
- e) w ramach jej celu operacyjnego nr 5:
- (i) zwiększenie efektu dźwigni wydatków z budżetu Unii oraz osiągnięcie większego efektu mnożnikowego pod względem przyciągania finansowania z sektora prywatnego;

- (ii) zapewnienie wsparcia przedsiębiorstwom napotykającym trudności w uzyskaniu dostępu do finansowania, a także zajęcie się potrzebą wzmocnienia odporności gospodarczej w całej Unii i państwach członkowskich;
- (iii) przyspieszenie i poprawa dostępności inwestycji w dziedzinie projektowania czipów, technologii wytwarzania i integracji półprzewodników oraz pozyskiwania finansowania zarówno z sektora publicznego, jak i prywatnego, przy jednoczesnym zwiększeniu bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników w całym łańcuchu wartości półprzewodników.

Artykuł 6

Synergia z programami unijnymi

Inicjatywa realizowana jest w synergii z programami unijnymi zgodnie z załącznikiem III. Komisja zapewnia, aby wykorzystanie komplementarnego charakteru Inicjatywy w stosunku do programów unijnych nie utrudniało osiągnięcia celów.

Artykuł 7

Europejskie konsorcja na rzecz infrastruktury czipów

1. Do celów realizacji działań finansowanych w ramach Inicjatywy, zgodnie z niniejszym artykułem można ustanowić podmiot prawny w formie Europejskiego Konsorcjum na rzecz Infrastruktury Czipów (ECIC). Można ustanowić więcej niż jedno ECIC.

2. ECIC:

- a) posiada osobowość prawną od dnia wejścia w życie aktu wykonawczego Komisji, o którym mowa w ust. 5;
- b) w każdym uczestniczącym państwie członkowskim ma zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznawaną podmiotom prawnym na podstawie prawa krajowego tego państwa członkowskiego oraz, w szczególności, zdolność do nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomego oraz własności intelektualnej, zawierania umów i bycia stroną w postępowaniach sądowych;
- c) ma jedną siedzibę statutową, która znajduje się na terytorium państwa członkowskiego;
- d) jest ustanawiane przez co najmniej trzech członków (zwanych dalej „członkami założycielami”), a mianowicie państwa członkowskie lub publiczne lub prywatne podmioty prawne z co najmniej trzech państw członkowskich, lub kombinację tych opcji, z myślą o osiągnięciu szerokiej reprezentacji w całej Unii;
- e) zapewnia, aby po przyjęciu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 5, ustanawiającego ECIC inne państwa członkowskie mogły w dowolnym momencie przystąpić do niego jako członkowie, aby inne publiczne lub prywatne podmioty prawne mogły w dowolnym momencie przystąpić do niego jako członkowie na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach określonych w statucie ECIC oraz aby państwa członkowskie, które nie wnoszą wkładu finansowego ani niefinansowego, mogły przystąpić do ECIC jako obserwatorzy bez prawa głosu, w drodze powiadomienia skierowanego do ECIC;
- f) wyznacza koordynatora.

3. Koordynator potencjalnego ECIC, w imieniu wszystkich członków założycieli, składa do Komisji pisemny wniosek. Wniosek ten zawiera następujące elementy:
- a) wniosek do Komisji o ustanowienie ECIC, w tym wykaz członków założycieli tworzących konsorcjum;
 - b) opis głównych zadań, działań i niezbędnych zasobów potrzebnych do realizacji działań określonych we wniosku;
 - c) projekt statutu ECIC, który zawiera co najmniej następujące elementy:
 - (i) okres funkcjonowania i procedurę likwidacji zgodnie z art. 10;
 - (ii) system odpowiedzialności zgodnie z art. 8;
 - (iii) siedzibę statutową i nazwę ECIC;
 - (iv) zakres zadań i działalności ECIC;
 - (v) członkostwo, w tym warunki członkostwa i procedurę zmian w członkostwie;
 - (vi)~ budżet, w tym ustalenia dotyczące wnoszenia odpowiednich wkładów finansowych i rzeczowych przez jego członków;

(vii) własność rezultatów;

(viii) zarządzanie, w tym proces decyzyjny i szczególne role;

(ix) w stosownych przypadkach – prawa głosu;

- d) oświadczenie przyjmującego państwa członkowskiego o tym, czy uznaje ECIC za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 143 ust. 1 lit. g) i art. 151 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE i za organizację międzynarodową w rozumieniu art. 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady (UE) 2020/262, od chwili jego ustanowienia, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków wyłączeń przewidzianych w tych przepisach, które określa się w umowie zawieranej między członkami ECIC;
- e) szczegółowy opis sposobu, w jaki działania podejmowane przez ECIC przyczynią się do osiągnięcia odpowiednich celów określonych w art. 4, w tym zarys spodziewanego wpływu potencjalnego finansowania publicznego;
- f) oświadczenie, że ECIC będzie prowadzić działalność zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansowego w związku z ponoszoną przez nie odpowiedzialnością finansową.

4. Komisja rozpatruje wnioski na podstawie wszystkich następujących kryteriów:

- a) odpowiednich kompetencji, know-how i zdolności wnioskujących członków założycieli ECIC w zakresie półprzewodników;
- b) odpowiednich zdolności w zakresie zarządzania oraz odpowiedniego personelu i zasobów niezbędnych do osiągnięcia celu statutowego ECIC;

- c) środków operacyjnych i prawnych umożliwiających stosowanie określonych na poziomie Unii przepisów administracyjnych, umownych i w zakresie zarządzania finansami;
- d) odpowiedniej kondycji finansowej odpowiadającej poziomowi unijnych środków finansowych, którymi proponowane ECIC będzie zarządzać, oraz wykazanej, w stosownych przypadkach, za pomocą dokumentów księgowych i wyciągów bankowych;
- e) wkładów członków ECIC, które miałyby zostać wniesione do ECIC, oraz powiązanych uzgodnień;
- f) otwartości ECIC na nowych członków;
- g) zdolności ECIC do zapewnienia zaspokojenia potrzeb unijnego łańcucha wartości półprzewodników, w tym przedsiębiorstw typu start-up oraz MŚP;
- h) wkładu proponowanego działania, które ma zostać zrealizowane, w realizację odpowiednich celów określonych w art. 4, w szczególności jego wkładu w zapewnienie długoterminowej konkurencyjności unijnego sektora półprzewodników.

5. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w oparciu o kryteria określone w ust. 4 w celu uznania wnioskodawcy za ECIC albo odrzucenia wniosku. Komisja powiadamia o tym odpowiednio członków założycieli.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

6. Akt wykonawczy ustanawiający ECIC publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. Zmiany w statucie ECIC muszą być zgodne z celami niniejszego rozporządzenia oraz przyczyniać się do ich realizacji. ECIC powiadamia Komisję o takich zmianach w terminie dziesięciu dni od ich przyjęcia. Powiadomienie zawiera następujące elementy:
- a) tekst proponowanych lub, w stosownym przypadku, przyjętych zmian, w tym datę ich wejścia w życie; oraz
 - b) ujednoliconą wersję zmienionego statutu ECIC.

Komisja może zgłosić sprzeciw wobec takich zmian w terminie 60 dni od otrzymania takiego powiadomienia, wskazując powody, dla których zmiany nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia.

Zmiany stają się skuteczne po upływie terminu, o którym mowa w akapicie drugim, po zrzeczeniu się przez Komisję prawa do sprzeciwu albo po wycofaniu przez Komisję sprzeciwu.

8. ECIC sporządza roczne sprawozdanie z działalności, zawierające opis techniczny swojej działalności oraz sprawozdanie finansowe. Roczne sprawozdanie z działalności zawiera ocenę środowiskowego i społecznego wpływu finansowanych działań, jest przekazywane Komisji i podawane do wiadomości publicznej. Komisja może przedstawić zalecenia dotyczące kwestii ujętych w rocznym sprawozdaniu z działalności. Komisja bez zbędnej zwłoki przesyła Parlamentowi Europejskiemu i Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników roczne sprawozdania z działalności poszczególnych ECIC.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że ECIC odmówiło przyjęcia nowego członka konsorcjum bez przedstawienia wystarczających powodów takiej odmowy na podstawie sprawiedliwych i rozsądnych warunków określonych w statucie, to państwo członkowskie może przedstawić sprawę Radzie Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów. Rada Władz Publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów w razie potrzeby zaleca ECIC podjęcie działań naprawczych, takich jak zmiana w statucie, zgodnie z art. 137 lit. f) rozporządzenia (UE) 2021/2085.

Artykuł 8

Odpowiedzialność ECIC

1. ECIC odpowiada za swoje zobowiązania.
2. Odpowiedzialność finansowa członków za zobowiązania ECIC ograniczona jest do wysokości ich odpowiednich wkładów wniesionych na rzecz ECIC. Członkowie mogą przewidzieć w statucie ECIC określony pułap swojej odpowiedzialności przekraczający wysokość ich wkładów lub zasadę nieograniczonej odpowiedzialności.
3. Unia nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania ECIC.

Artykuł 9

Prawo właściwe dla ECIC oraz jurysdykcja, której podlega ECIC

1. Utworzenie i wewnętrzne funkcjonowanie ECIC regulowane jest:
 - a) prawem Unii, w szczególności niniejszym rozporządzeniem;
 - b) prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym ECIC ma swoją siedzibę statutową, w przypadku kwestii nieuregulowanych lub uregulowanych jedynie częściowo prawem Unii;
 - c) statutem ECIC i jego przepisami wykonawczymi.
2. Bez uszczerbku dla przypadków, w których na mocy Traktatów właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”), organem właściwym do rozstrzygania sporów między członkami w odniesieniu do ECIC, między członkami a ECIC oraz między ECIC a stronami trzecimi określa prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym ECIC ma swoją siedzibę statutową.

Artykuł 10

Likwidacja ECIC

1. Statut ECIC określa procedurę, która ma być stosowana w przypadku likwidacji ECIC na podstawie decyzji jego członków.
2. W przypadku gdy ECIC nie jest w stanie spłacić swoich długów, stosuje się przepisy dotyczące upadłości obowiązujące w państwie członkowskim, w którym ECIC ma swoją siedzibę statutową.

Artykuł 11

Europejska sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników

1. Na potrzeby celu operacyjnego nr 4 Inicjatywy ustanawia się europejską sieć centrów kompetencji w dziedzinie półprzewodników, integracji systemów i projektowania (zwaną dalej „Siecią”). W skład Sieci wchodzi centra kompetencji wybrane przez Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów zgodnie z ust. 3.
2. Centra kompetencji prowadzą wszystkie lub niektóre z następujących działań na rzecz przemysłu Unii i w ścisłej współpracy z nim, w szczególności MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, a także organizacji badawczo-technologicznych, uniwersytetów i sektora publicznego oraz innych odpowiednich zainteresowanych stron w całym łańcuchu wartości półprzewodników:
 - a) zapewnianie dostępu do usług i narzędzi projektowania w ramach celu operacyjnego nr 1 Inicjatywy, a także do linii pilotażowych wspieranych w ramach celu operacyjnego nr 2 Inicjatywy;
 - b) podnoszenie świadomości oraz zapewnienie zainteresowanym stronom niezbędnego know-how, niezbędnej wiedzy fachowej i niezbędnych umiejętności, aby pomóc im w przyspieszeniu rozwoju nowych technologii półprzewodnikowych, wytwarzania półprzewodników, sprzętu, opcji projektowych i koncepcji systemowych, a także integracji nowych technologii półprzewodnikowych, poprzez efektywne wykorzystanie infrastruktury i innych dostępnych zasobów Sieci;

- c) podnoszenie świadomości oraz udzielanie lub zapewnianie dostępu do wiedzy fachowej, know-how i usług, w tym gotowości do projektowania systemu, nowych i istniejących linii pilotażowych oraz wspieranie działań niezbędnych do budowania umiejętności i kompetencji wspieranych przez Inicjatywę;
- d) ułatwianie transferu wiedzy fachowej i know-how między państwami członkowskimi i regionami, przy jednoczesnym zachęcaniu do wymiany umiejętności, wiedzy i dobrych praktyk oraz wspieraniu wspólnych programów;
- e) opracowywanie szczegółowych działań szkoleniowych w zakresie technologii półprzewodnikowych i ich zastosowań oraz zarządzanie tymi działaniami w celu wspierania rozwoju puli talentów, poprzez zdobywanie i zmianę kwalifikacji, a także w celu zwiększenia liczby studentów oraz poprawy jakości kształcenia w odpowiednich dziedzinach studiów aż do poziomu studiów doktoranckich na uczelniach znajdujących się w Unii poprzez ułatwianie kontaktów między studentami i przedsiębiorstwami zajmującymi się półprzewodnikami w całej Unii, przy jednoczesnym zwróceniu szczególnej uwagi na udział kobiet.

3. Państwa członkowskie wyznaczają kandydatów na centra kompetencji zgodnie ze swoimi procedurami krajowymi, strukturami administracyjnymi i instytucjonalnymi w drodze otwartej i konkurencyjnej procedury.

Program prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów określa procedurę ustanawiania centrów kompetencji, w tym kryteria wyboru, a także dalsze szczegóły dotyczące realizacji zadań i funkcji, o których mowa w niniejszym artykule.

Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Czipów wybiera centra kompetencji tworzące Sieć.

Państwa członkowskie i Komisja maksymalizują synergie z istniejącymi centrami kompetencji ustanowionymi w ramach innych inicjatyw unijnych, takimi jak europejskie centra innowacji cyfrowych.

4. Centra kompetencji muszą mieć znaczną ogólną niezależność w zakresie określania swojej organizacji, składu i metod pracy. Organizacja, skład i metody pracy centrów kompetencji muszą być zgodne z celami niniejszego rozporządzenia i Inicjatywy oraz przyczyniać się do ich realizacji.

Artykuł 12

Wdrożenie

1. Cele operacyjne nr 1–4 Inicjatywy zostają powierzone Wspólnemu Przedsięwzięciu na rzecz Czipów oraz realizowane są za pomocą działań określonych w programie prac Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów.
2. Aby odzwierciedlić zmiany technologiczne i zmiany sytuacji na rynku, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu zmiany załącznika I w odniesieniu do określonych w nim działań w sposób zgodny z celami Inicjatywy określonymi w art. 4.

3. Aby zapewnić skuteczne wdrożenie i ocenę Inicjatywy, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu zmiany załącznika II w odniesieniu do mierzalnych wskaźników monitorowania wdrożenia i na potrzeby sprawozdawczości w zakresie postępów w realizacji celów Inicjatywy określonych w art. 4.
4. Aby zapewnić skuteczne wdrożenie, monitorowanie i ocenę Inicjatywy, roczne sprawozdanie z działalności Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów musi zawierać informacje dotyczące kwestii związanych z celami operacyjnymi nr 1–4 Inicjatywy na podstawie mierzalnych wskaźników określonych w załączniku II.
5. Komisja regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o postępach w realizacji celu operacyjnego nr 5 Inicjatywy.

Rozdział III

Bezpieczeństwo dostaw i odporność

Artykuł 13

Zintegrowane zakłady produkcyjne

1. Zintegrowane zakłady produkcyjne są obiektami pierwszymi tego rodzaju służącymi wytwarzaniu półprzewodników oraz – w stosownych przypadkach – projektowaniu, lub służącymi produkcji sprzętu lub kluczowych komponentów takiego sprzętu wykorzystywanego głównie do wytwarzania półprzewodników w Unii, które mogą integrować inne etapy łańcucha dostaw i które przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw i do odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, a ponadto mogą – w stosownych przypadkach – przyczyniać się do bezpieczeństwa globalnych łańcuchów dostaw półprzewodników.
2. Podczas składania wniosku zgodnie z art. 15 ust. 1, zintegrowany zakład produkcyjny musi kwalifikować się jako obiekt pierwszy tego rodzaju.
3. Zintegrowany zakład produkcyjny musi spełniać następujące wymogi:
 - a) jego utworzenie ma wyraźne pozytywne oddziaływanie, z efektem rozlewania wykraczającym poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, na łańcuch wartości półprzewodników w Unii w perspektywie średnio- i długoterminowej, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników, w tym rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, a także o przyczynianiu się do zielonej i cyfrowej transformacji Unii;

- b) dostarcza zapewnienie, że nie podlega eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania obowiązków określonych w art. 26 ust. 1, oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;
 - c) inwestuje w Unii w ciągle innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowych lub przygotowania technologii nowej generacji;
 - d) wspiera unijny zasób talentów poprzez rozwijanie i wdrażanie szkoleń w zakresie kształcenia i umiejętności oraz zwiększanie puli wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej.
4. Do celów inwestowania w ciągle innowacje zgodnie z ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu zintegrowany zakład produkcyjny ma preferencyjny dostęp do linii pilotażowych ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b). Żaden taki preferencyjny dostęp nie wyklucza skutecznego dostępu na sprawiedliwych warunkach innym zainteresowanym przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, do linii pilotażowych, ani nie utrudnia tym innym przedsiębiorstwom takiego skutecznego dostępu.

Artykuł 14

Otwarte unijne fabryki

1. Otwarte unijne fabryki są obiektami pierwszymi tego rodzaju wytwarzającymi półprzewodniki w Unii, które oferują zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym i tym samym przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw na rynek wewnętrzny oraz do odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, a ponadto mogą – w stosownych przypadkach – przyczyniać się do bezpieczeństwa globalnych łańcuchów dostaw półprzewodników.

2. Podczas składania wniosku zgodnie z art. 15 ust. 1 otwarta unijna fabryka musi kwalifikować się jako obiekt pierwszy tego rodzaju.
3. Otwarta unijna fabryka musi spełniać następujące wymogi:
 - a) jej utworzenie ma wyraźne pozytywne oddziaływanie, z efektem rozlewania wykraczającym poza dane przedsiębiorstwo lub dane państwo członkowskie, na łańcuch wartości półprzewodników w Unii w perspektywie średnio- i długoterminowej, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i odporności ekosystemu półprzewodników, w tym rozwoju przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, a także o przyczynianiu się do zielonej i cyfrowej transformacji Unii, ze szczególnym uwzględnieniem zakresu, w jakim oferuje ona zdolność produkcyjną w odniesieniu do segmentu front-end lub segmentu back-end, lub obu tych segmentów przedsiębiorstwom niepowiązanym z danym obiektem, jeżeli istnieje wystarczający popyt;
 - b) dostarcza zapewnienie, że nie podlega eksterytorialnemu stosowaniu obowiązków świadczenia usług publicznych nakładanych przez państwa trzecie w sposób, który mógłby osłabić zdolność przedsiębiorstwa do wypełniania obowiązków określonych w art. 26 ust. 1, oraz zobowiązuje się do poinformowania Komisji w przypadku zaistnienia takiego obowiązku;
 - c) inwestuje w Unii w ciągłe innowacje w celu poczynienia konkretnych postępów w dziedzinie technologii półprzewodnikowych lub przygotowania technologii nowej generacji;
 - d) wspiera unijny zasób talentów poprzez rozwijanie i wdrażanie szkoleń w zakresie kształcenia i umiejętności oraz zwiększanie puli wykwalifikowanej i posiadającej odpowiednie umiejętności siły roboczej.

4. W przypadku gdy otwarta unijna fabryka oferuje zdolność produkcyjną przedsiębiorstwom niepowiązanym z operatorem obiektu, ustanawia ona i utrzymuje odpowiedni i skuteczny rozdział funkcjonalny procesów projektowania i wytwarzania w celu zapewnienia ochrony informacji uzyskanych na każdym etapie.
5. Do celów inwestowania w ciągle innowacje zgodnie z ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu otwarta unijna fabryka uzyskuje preferencyjny dostęp do linii pilotażowych ustanowionych zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b). Żaden taki preferencyjny dostęp nie wyklucza skutecznego dostępu na sprawiedliwych warunkach innych zainteresowanych przedsiębiorstw, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i MŚP, do linii pilotażowych, ani nie utrudnia tym innym przedsiębiorstwom takiego skutecznego dostępu.

Artykuł 15

Wniosek o nadanie statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki

1. Każde przedsiębiorstwo lub konsorcjum przedsiębiorstw może złożyć do Komisji wniosek o przyznanie projektowi statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki.
2. Komisja, uwzględniając opinie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, ocenia wnioski w drodze sprawiedliwej i przejrzystej procedury w oparciu o następujące elementy:
 - a) zgodność z kryteriami określonymi, odpowiednio, w art. 13 ust. 2 lub art. 14 ust. 2 oraz zobowiązanie do przestrzegania, odpowiednio, art. 13 ust. 3 lub art. 14 ust. 3;

- b) biznesplan zawierający ocenę kondycji finansowej i technicznej wykonalności projektu, z uwzględnieniem całego okresu jego trwania, w tym informacje o wszelkim planowanym wsparciu publicznym;
- c) udokumentowane doświadczenie wnioskodawcy w instalowaniu i prowadzeniu podobnych obiektów;
- d) dostarczenie odpowiedniego dokumentu potwierdzającego gotowość państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których wnioskodawca zamierza utworzyć swój obiekt, do wspierania utworzenia takiego obiektu;
- e) istnienie odpowiednich polityk, w tym technicznych środków ochronnych i wykonawczych, mających na celu zapewnienie ochrony informacji niejawnych i praw własności intelektualnej, w szczególności z myślą o zapobieganiu nieuprawnionemu ujawnianiu tajemnic przedsiębiorstwa lub wyciekowi powstających technologii wrażliwych.

Komisja zapewnia wytyczne dotyczące wymaganych informacji i ich odpowiedniego formatu.

3. Komisja rozpatruje wnioski, przyjmuje swoje decyzje oraz powiadamia wnioskodawców w terminie sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku. W przypadku gdy Komisja uzna, że informacje zawarte we wniosku są niekompletne, bez zbędnej zwłoki umożliwia wnioskodawcy przedłożenie dodatkowych informacji wymaganych do uzupełnienia wniosku. Decyzja Komisji określa okres obowiązywania statusu na podstawie przewidywanego okresu trwania projektu.

4. Komisja monitoruje postępy w tworzeniu i eksploatacji zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk oraz regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników.
5. Operator obiektu może zwrócić się do Komisji o dokonanie przeglądu okresu obowiązywania statusu lub o zmianę jego planów wdrożenia w odniesieniu do zgodności z wymogami określonymi, odpowiednio, w art. 13 ust. 3 lub art. 14 ust. 3, jeżeli uzna taki przegląd za należycie uzasadniony ze względu na nieprzewidziane okoliczności zewnętrzne. Na podstawie takiego przeglądu Komisja może zmienić okres obowiązywania statusu przyznanego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub zaakceptować zmianę planów wdrożenia.
6. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dany obiekt przestał spełniać wymogi określone, odpowiednio, w art. 13 ust. 3 lub art. 14 ust. 3, umożliwia operatorowi zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki przedstawienie uwag i zaproponowanie odpowiednich środków.

7. Komisja może uchylić decyzję o uznaniu statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki, jeżeli podstawą uznania był wniosek zawierający nieprawidłowe informacje lub jeżeli pomimo zakończenia procedury określonej w ust. 5 niniejszego artykułu zintegrowany zakład produkcyjny lub otwarta unijna fabryka nie spełnia wymogów określonych, odpowiednio, w art. 13 ust. 3 lub art. 14 ust. 3. Przed podjęciem takiej decyzji Komisja konsultuje się z Europejską Radą ds. Półprzewodników po przedstawieniu jej powodów proponowanego uchylecia. Każda decyzja o cofnięciu statusu zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki musi być należycie uzasadniona, a operatorowi przysługuje prawo do odwołania.
8. Obiekty, których status zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki został uchylony zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu, tracą wszystkie prawa związane z uznaniem tego statusu wynikające z niniejszego rozporządzenia. Takie obiekty nadal podlegają jednak obowiązkowi określonemu w art. 26 ust. 1 przez okres odpowiadający okresowi pierwotnie przewidzianemu w momencie przyznania statusu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub, w przypadku dokonania przeglądu statusu, mającemu zastosowanie okresowi obowiązywania zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

Artykuł 16

Interes publiczny i wsparcie publiczne

1. Uznaje się, że zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki przyczyniają się do bezpieczeństwa dostaw półprzewodników i odporności unijnego ekosystemu półprzewodników, w związku z czym uznaje się je za działające w interesie publicznym.
2. Aby osiągnąć bezpieczeństwo dostaw i odporność unijnego ekosystemu półprzewodników, państwa członkowskie mogą, bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE, stosować środki wsparcia i udzielać wsparcia administracyjnego zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom zgodnie z art. 18.

Artykuł 17

Centra doskonałości w zakresie projektowania

1. Komisja może przyznać znak „centrum doskonałości w zakresie projektowania” centrom projektowania, które mają siedzibę w Unii i które znacząco zwiększają zdolności Unii w zakresie projektowania innowacyjnych czipów poprzez swoje oferty usługowe lub poprzez rozwijanie, promowanie i wzmacnianie umiejętności i zdolności w zakresie projektowania.

2. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 37, uzupełniające niniejsze rozporządzenie przez ustanowienie procedury składania wniosków o przyznanie znaku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz ustanowienie wymogów i warunków przyznawania, monitorowania i wycofywania tego znaku.
3. Centra doskonałości w zakresie projektowania uznaje się za działające w interesie publicznym, przez co przyczyniają się one do odporności unijnego ekosystemu półprzewodników. Bez uszczerbku dla art. 107 i 108 TFUE państwa członkowskie mogą stosować środki wsparcia w odniesieniu do centrów doskonałości w zakresie projektowania, w szczególności jeżeli takimi centrami doskonałości w zakresie projektowania są MŚP.

Artykuł 18

Przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń

1. Państwa członkowskie zapewniają sprawne, przejrzyste i terminowe rozpatrywanie wniosków administracyjnych związanych z planowaniem, budową i eksploatacją zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk. W tym celu wszystkie zainteresowane organy krajowe zapewniają, aby wnioski te były rozpatrywane najszybciej jak to możliwe z prawnego punktu widzenia, w sposób zapewniający pełne poszanowanie prawa krajowego i procedur krajowych.
2. W przypadku gdy taki status istnieje w prawie krajowym, zintegrowanym zakładom produkcyjnym i otwartym unijnym fabrykom nadaje się status najwyższego możliwego znaczenia w kraju i traktuje się je zgodnie z tym statusem w procedurach wydawania pozwoleń. Niniejszy ustęp ma zastosowanie tylko wtedy, gdy w prawie krajowym istnieje taki status najwyższego możliwego znaczenia w kraju i nie nakłada na państwa członkowskie obowiązku wprowadzenia takiego statusu.

3. Bezpieczeństwo dostaw półprzewodników i odporność ekosystemu półprzewodników można uznać za powód o charakterze zasadniczym wynikający z nadrzędnego interesu publicznego w rozumieniu art. 6 ust. 4 i art. 16 ust. 1 lit. c) dyrektywy 92/43/EWG oraz za nadrzędny interes społeczny w rozumieniu art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.
- W związku z tym planowanie, budowę i eksploatację zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk można uznać za leżące w nadrzędnym interesie publicznym, o ile spełnione są pozostałe warunki określone w tych przepisach. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla stosowania lub wdrażania innych przepisów prawa Unii w dziedzinie środowiska.
4. Każde zainteresowane państwo członkowskie może wyznaczyć w odniesieniu do każdego zintegrowanego zakładu produkcyjnego i każdej otwartej unijnej fabryki organ odpowiedzialny za ułatwianie składania i koordynację wniosków administracyjnych związanych z planowaniem, budową i eksploatacją.
- Każdy wyznaczony organ może mianować koordynatora, który pełni funkcję pojedynczego punktu kontaktowego dla zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki.
- Jeżeli utworzenie zintegrowanego zakładu produkcyjnego lub otwartej unijnej fabryki wymaga podjęcia decyzji w co najmniej dwóch państwach członkowskich, odpowiednie wyznaczone organy mogą podjąć wszelkie niezbędne kroki służące sprawnej i skutecznej współpracy i koordynacji między nimi.

Rozdział IV

Monitorowanie i reagowanie kryzysowe

SEKCJA 1

MONITOROWANIE

Artykuł 19

Strategiczne mapowanie unijnego sektora półprzewodników

1. Komisja, we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników, przeprowadza strategiczne mapowanie unijnego sektora półprzewodników. Mapowanie strategiczne dostarcza analizę mocnych i słabych stron Unii w globalnym sektorze półprzewodników oraz identyfikuje takie czynniki, jak:
 - a) kluczowe produkty i infrastruktura krytyczna na rynku wewnętrznym zależne od dostaw półprzewodników;
 - b) główne sektory w Unii wykorzystujące produkt oraz ich bieżące i spodziewane potrzeby i zależności, w tym analiza możliwych zagrożeń dla bezpieczeństwa dostaw, związanych również z niewystarczającymi inwestycjami;

- c) kluczowe segmenty unijnego łańcucha dostaw półprzewodników, w tym projektowanie, oprogramowanie do projektowania, materiały, sprzęt wytwórczy, wytwarzanie półprzewodników oraz realizację działań w ramach segmentu back-end na zasadzie outsourcingu;
 - d) charakterystyka technologiczna, zależności od technologii i dostawców z państw trzecich, a także wąskie gardła w unijnym sektorze półprzewodników, w tym dostęp do czynników produkcji;
 - e) bieżące i spodziewane potrzeby w zakresie umiejętności oraz skuteczny dostęp do wykwalifikowanej siły roboczej w sektorze półprzewodników;
 - f) w stosownych przypadkach – potencjalny wpływ, jaki środki przewidziane w razie kryzysu, o których mowa w art. 25, 26 i 27, wywierają na sektor półprzewodników.
2. Komisja regularnie informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o zbiorczych rezultatach mapowania strategicznego.
3. Na podstawie wyników mapowania strategicznego przeprowadzonego na podstawie ust. 1 oraz po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja sporządza wykaz wskaźników wczesnego ostrzegania. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja regularnie, co najmniej raz na dwa lata, dokonuje przeglądu wykazu wskaźników wczesnego ostrzegania.

4. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja opracowuje ramy i metodykę na potrzeby strategicznego mapowania sektora półprzewodników. W razie potrzeby Komisja aktualizuje ramy i metodykę.
5. Mapowanie strategiczne opiera się między innymi na publicznie i komercyjnie dostępnych danych oraz odpowiednich informacjach jawnych pochodzących od przedsiębiorstw, na wynikach przeprowadzonej podobnej analizy, w tym w kontekście przepisów prawa Unii dotyczących surowców i energii ze źródeł odnawialnych, a także na ocenach przeprowadzonych na podstawie art. 40 ust. 1. W przypadku gdy nie wystarczy to do opracowania mapowania strategicznego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może – po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników – wystosować wnioski o dobrowolne udzielenie informacji do podmiotów uczestniczących w łańcuchu wartości półprzewodników w Unii. Do celów takich wniosków o udzielenie informacji Komisja wykorzystuje znormalizowane i bezpieczne środki służące gromadzeniu i przetwarzaniu informacji, o których mowa w art. 32 ust. 4.
6. Wszelkie informacje uzyskane na podstawie niniejszego artykułu traktuje się zgodnie z obowiązkami dotyczącymi poufności określonymi w art. 32.
7. Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, przyjmuje wytyczne dotyczące udzielania informacji zgodnie z ust. 5. W razie potrzeby Komisja aktualizuje te wytyczne.

Artykuł 20

Monitorowanie i przewidywanie

1. Komisja, w konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, regularnie monitoruje łańcuch wartości półprzewodników w celu zidentyfikowania czynników, które mogą zakłócać dostawy półprzewodników lub handel półprzewodnikami, zagrażać tym dostawom lub temu handlowi lub negatywnie na nie wpływać. Do celów niniejszego rozporządzenia monitorowanie obejmuje następujące działania:
 - a) monitorowanie wskaźników wczesnego ostrzegania określonych zgodnie z art. 19;
 - b) monitorowanie przez państwa członkowskie integralności działań prowadzonych przez kluczowych uczestników rynku określonych zgodnie z art. 21 oraz składanie przez państwa członkowskie sprawozdań na temat poważnych zdarzeń, które mogą utrudniać regularne prowadzenie takich działań;
 - c) identyfikowanie najlepszych praktyk w zakresie prewencyjnego ograniczania ryzyka i większej przejrzystości w sektorze półprzewodników.

Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja określa częstotliwość monitorowania na podstawie potrzeb sektora półprzewodników.

Komisja koordynuje działania związane z monitorowaniem sektora półprzewodników w oparciu o informacje zgromadzone na podstawie art. 19 lub z innych źródeł, takich jak partnerzy międzynarodowi.

2. Komisja zwraca szczególną uwagę na MŚP, aby zminimalizować obciążenia administracyjne wynikające z gromadzenia informacji.
3. Do celów prowadzenia działań monitorujących zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. a) Komisja zwraca się do kluczowych uczestników rynku, reprezentatywnego zbioru użytkowników półprzewodników z sektorów krytycznych, organizacji reprezentujących łańcuch wartości półprzewodników oraz do innych odpowiednich zainteresowanych stron o dobrowolne przekazywanie informacji.
4. Do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. b) państwa członkowskie mogą zwracać się o informacje – udzielane na zasadzie dobrowolności – do kluczowych uczestników rynku w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne.
5. Do celów ust. 3 właściwe organy krajowe sporządzają i prowadzą listę kontaktów wszystkich odpowiednich przedsiębiorstw prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników i mających siedzibę na ich terytorium. Listę tę przekazuje się Komisji. Komisja zapewnia standardowy format listy kontaktów w celu zapewnienia interoperacyjności.
6. Z wszelkimi informacjami uzyskanymi na podstawie niniejszego artykułu postępuje się zgodnie z art. 32.

7. Na podstawie informacji zgromadzonych w ramach działań, o których mowa w ust. 1, Komisja przedstawia Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, w formie regularnych aktualizacji, sprawozdanie na temat zbiorczych ustaleń. Europejska Rada ds. Półprzewodników zbiera się w celu oceny wyników monitorowania. Na takie spotkania Komisja zaprasza organizacje reprezentujące sektor półprzewodników. W stosownych przypadkach, Komisja może zaprosić na takie spotkania kluczowych uczestników rynku, użytkowników półprzewodników z sektorów krytycznych, organy lub organizacje reprezentujące partnerskie państwa trzecie, a także ekspertów ze środowisk akademickich i społeczeństwa obywatelskiego.

Artykuł 21

Kluczowi uczestnicy rynku

Państwa członkowskie, we współpracy z Komisją zgodnie z art. 19, identyfikują kluczowych uczestników rynku prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników, którzy mają siedzibę na ich terytorium, uwzględniając następujące elementy:

- a) liczbę innych przedsiębiorstw unijnych, które polegają na usługach świadczonych lub towarach dostarczanych przez danego uczestnika rynku;
- b) udział danego kluczowego uczestnika rynku w unijnym lub globalnym rynku takich usług lub towarów;

- c) znaczenie danego uczestnika rynku w utrzymywaniu wystarczającego poziomu świadczenia usług lub dostaw towarów w Unii, przy uwzględnieniu dostępności alternatywnych sposobów świadczenia takich usług lub dostarczania takich towarów;
- d) wpływ, jaki zakłócenie usług świadczonych lub towarów dostarczanych przez danego uczestnika rynku może mieć na unijny łańcuch dostaw półprzewodników i rynki zależne.

SEKCJA 2

OSTRZEGANIE I URUCHOMIENIE ETAPU KRYZYSOWEGO

Artykuł 22

Ostrzeganie i działania zapobiegawcze

1. W przypadku gdy właściwy organ krajowy dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, bez zbędnej zwłoki ostrzega Komisję.

2. W przypadku gdy Komisja dowie się o ryzyku poważnego zakłócenia w dostawach półprzewodników lub gdy ma konkretne i wiarygodne informacje o urzeczywistnieniu się jakiegokolwiek innego istotnego czynnika ryzyka lub zdarzenia, w tym na podstawie wskaźników wczesnego ostrzegania, po otrzymaniu ostrzeżenia zgodnie z ust. 1 lub dzięki informacjom od partnerów międzynarodowych, bez zbędnej zwłoki podejmuje następujące działania zapobiegawcze:
- a) zwołuje nadzwyczajne posiedzenie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników w celu skoordynowania następujących działań:
 - (i) przedyskutowanie powagi zakłóceń w dostawach półprzewodników;
 - (ii) przedyskutowanie, czy wszczęcie procedury, o której mowa w art. 23, może być konieczne i proporcjonalne;
 - (iii) przedyskutowanie, czy właściwe, konieczne i proporcjonalne może być – w ramach środka zapobiegawczego – wspólne dokonywanie przez państwa członkowskie zakupów półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców (wspólne zamówienia);
 - (iv) nawiązanie dialogu z zainteresowanymi stronami z łańcucha wartości półprzewodników w celu określenia, przygotowania i ewentualnego koordynowania środków zapobiegawczych;

- b) w imieniu Unii przystępuje do konsultacji lub współpracy z odpowiednimi państwami trzecimi z myślą o znalezieniu wspólnych rozwiązań w celu przeciwdziałaniu zakłóceniom łańcucha dostaw, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, co może obejmować – w stosownych przypadkach – prowadzenie koordynacji działań w ramach odpowiednich forów międzynarodowych;
 - c) zwraca się do właściwych organów krajowych o ocenę stanu gotowości kluczowych uczestników rynku.
3. Wszelkie wspólne zamówienia realizowane w następstwie dyskusji, o których mowa w ust. 2 lit. a) ppkt (iii), realizowane są przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami określonymi w art. 38 i 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE¹ oraz w art. 56 i 57 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE².

Artykuł 23

Uruchomienie etapu kryzysowego

1. Uznaje się, że kryzys związany z niedoborem półprzewodników występuje w przypadku gdy:
- a) występują poważne zakłócenia w łańcuchu dostaw półprzewodników lub poważne przeszkody w handlu półprzewodnikami w Unii, powodujące znaczące niedobory półprzewodników, produktów pośrednich lub surowców lub materiałów przetworzonych; oraz

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

- b) takie znaczące niedobory uniemożliwiają dostawy, naprawę lub konserwację podstawowych produktów wykorzystywanych przez sektory krytyczne w zakresie, w jakim niedobory te miałyby poważny szkodliwy wpływ na funkcjonowanie sektorów krytycznych ze względu na ich wpływ na społeczeństwo, gospodarkę i bezpieczeństwo Unii.
2. W przypadku gdy Komisja dowie się o potencjalnym kryzysie związanym z niedoborem półprzewodników zgodnie z art. 22 ust. 2, ocenia, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu. Ocena ta uwzględnia potencjalne pozytywne i negatywne skutki i konsekwencje etapu kryzysowego dla unijnego sektora półprzewodników i unijnych sektorów krytycznych. W przypadku gdy taka ocena dostarczy konkretnych i wiarygodnych dowodów Komisja może – po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników – zaproponować Radzie uruchomienie etapu kryzysowego.
3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może uruchomić etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady. W akcie wykonawczym wskazuje się okres obowiązywania etapu kryzysowego, który nie może przekraczać 12 miesięcy.

Komisja regularnie, a w każdym razie co najmniej raz na trzy miesiące, składa Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat stanu kryzysu.

4. Przed upływem okresu, na jaki został uruchomiony etap kryzysowy, Komisja ocenia, czy właściwe jest przedłużenie obowiązywania etapu kryzysowego. W przypadku gdy taka ocena dostarczy konkretnych i wiarygodnych dowodów na to, że warunki uruchomienia etapu kryzysowego są wciąż spełnione oraz po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, Komisja może zaproponować Radzie przedłużenie etapu kryzysowego.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może przedłużyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady. Okres przedłużenia jest ograniczony i określa się go w akcie wykonawczym Rady.

Komisja może przedstawiać wnioski w sprawie przedłużenia etapu kryzysowego raz lub częściej, jeżeli jest to należycie uzasadnione.

5. Podczas etapu kryzysowego Komisja, po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników, ocenia stosowność wcześniejszego zakończenia etapu kryzysowego. Jeżeli ocena na to wskazuje, Komisja może przedstawić Radzie wniosek w sprawie zakończenia etapu kryzysowego.

Rada może zakończyć etap kryzysowy w drodze aktu wykonawczego Rady.

6. Podczas etapu kryzysowego Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, zwołuje w razie potrzeby nadzwyczajne posiedzenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników.

Państwa członkowskie ściśle współpracują z Komisją, informują w sposób terminowy o wszelkich krajowych środkach wdrażanych w odniesieniu do łańcucha dostaw półprzewodników w ramach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, a także koordynują te środki.

7. Po upływie okresu, na jaki uruchamia się etap kryzysowy, lub w przypadku wcześniejszego zakończenia tego etapu zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, środki podjęte zgodnie z art. 25, 26 i 27 natychmiast przestają mieć zastosowanie.
8. Komisja aktualizuje mapowanie i monitorowanie łańcuchów wartości półprzewodników zgodnie z art. 19 i 20, uwzględniając doświadczenia z kryzysu i nie później niż sześć miesięcy po upływie okresu obowiązywania etapu kryzysowego.

SEKCJA 3

REAGOWANIE NA NIEDOBORY

Artykuł 24

Zestaw narzędzi w razie sytuacji nadzwyczajnych

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 23 i w razie potrzeby, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Komisja może podjąć środki przewidziane w art. 25, 26 lub 27, na warunkach określonych w tych artykułach.

2. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja ogranicza stosowanie środków przewidzianych w art. 26 i 27 do sektorów krytycznych, których funkcjonowanie jest zakłócone lub zagrożone zakłóceniem z powodu kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników. Stosowanie środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, musi być proporcjonalne i ograniczone do tego, co jest konieczne do przeciwdziałania poważnym zakłóceniom sektorów krytycznych w Unii, oraz musi leżeć w najlepszym interesie Unii. Podczas stosowania tych środków unika się nakładania nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych w szczególności w odniesieniu do MŚP.
3. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 23 i w stosownych przypadkach, aby zaradzić kryzysowi związanemu z niedoborem półprzewodników w Unii, Europejska Rada ds. Półprzewodników może:
 - a) dokonać oceny i doradzić w sprawie odpowiednich i skutecznych środków nadzwyczajnych;
 - b) dokonać oceny spodziewanego wpływu ewentualnego nałożenia środków ochronnych na unijny sektor półprzewodników, z uwzględnieniem tego, czy sytuacja na rynku odpowiada znaczącemu brakowi jednego z podstawowych produktów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/479, oraz przedstawia Komisji swoją opinię;
4. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o wszelkich środkach podjętych zgodnie z ust. 1 oraz wyjaśnia powody swojej decyzji.
5. Po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników Komisja może wydać wytyczne dotyczące wdrażania i stosowania środków nadzwyczajnych.

Artykuł 25
Gromadzenie informacji

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 23 Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstw prowadzących działalność w całym łańcuchu dostaw półprzewodników o przekazanie informacji o ich potencjale produkcyjnym, zdolnościach produkcyjnych i najważniejszych bieżących zakłóceniach. Żądane informacje muszą ograniczać się do tego, co jest niezbędne do oceny charakteru kryzysu związanego z niedoborem półprzewodników lub do określenia i oceny potencjalnych środków łagodzących lub nadzwyczajnych na poziomie Unii lub krajowym. Wnioski o udzielenie informacji nie mogą wiązać się z przekazywaniem informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z interesami bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich.
2. Przed wystosowaniem wniosku o udzielenie informacji Komisja może przeprowadzić dobrowolne konsultacje z reprezentatywną liczbą odpowiednich przedsiębiorstw w celu określenia odpowiedniej i proporcjonalnej treści takiego wniosku. Komisja opracowuje wniosek o udzielenie informacji we współpracy z Europejską Radą ds. Półprzewodników.
3. Na potrzeby wystosowania wniosku o udzielenie informacji Komisja stosuje bezpieczne środki oraz przetwarza wszelkie uzyskane informacje zgodnie z art. 32. W tym celu właściwe organy krajowe przekazują Komisji listę kontaktów sporządzoną na podstawie art. 20 ust. 5.

Komisja niezwłocznie przekazuje kopię wniosku o udzielenie informacji właściwemu organowi krajowemu państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się zakład produkcyjny przedsiębiorstwa, do którego kierowany jest wniosek. Na żądanie właściwego organu krajowego Komisja przekazuje informacje uzyskane od odpowiedniego przedsiębiorstwa zgodnie z prawem Unii.

4. We wniosku o udzielenie informacji określa się jego podstawę prawną, a sam wniosek musi być ograniczony do niezbędnego minimum i proporcjonalny pod względem szczegółowości i ilości danych oraz częstotliwości dostępu do żądanych danych, uwzględniać uzasadnione cele przedsiębiorstwa oraz koszty i działania wymagane do udostępnienia danych, a także określa się w nim termin, w którym należy udzielić informacji. Wskazuje się w nim również kary przewidziane w art. 33.
5. Właściciele przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele oraz – w przypadku osób prawnych lub związków nieposiadających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego udzielają żądanych informacji w imieniu odpowiedniego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.
6. Jeżeli w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie niniejszego artykułu przedsiębiorstwo dostarczy nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy tych informacji w wyznaczonym terminie, podlega grzywnom ustalonym zgodnie z art. 33, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedsiębiorstwo ma wystarczające powody, aby nie dostarczyć żądanych informacji.

7. Jeżeli przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii otrzyma od państwa trzeciego wniosek o udzielenie informacji dotyczących jego działalności związanej z półprzewodnikami, informuje o tym Komisję w należyтым terminie tak, aby umożliwić jej wystąpienie z wnioskiem o udzielenie podobnych informacji od przedsiębiorstwa. Komisja informuje Europejską Radę ds. Półprzewodników o wystąpieniu przez państwo trzecie z takim wnioskiem.

Artykuł 26

Zamówienia priorytetowe

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 23 Komisja może zobowiązać zintegrowane zakłady produkcyjne i otwarte unijne fabryki do przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia na produkty istotne w kontekście kryzysu, (zamówienie priorytetowe). Obowiązek taki ma pierwszeństwo przed jakimkolwiek obowiązkiem wykonania świadczenia wynikającym z prawa prywatnego lub publicznego.
2. W stosownych przypadkach, obowiązek wynikający z ust. 1 może również zostać nałożony na inne przedsiębiorstwa wytwarzające półprzewodniki, które zaakceptowały taką możliwość w kontekście otrzymania wsparcia publicznego.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo wytwarzające półprzewodniki mające siedzibę w Unii podlega środkowi dotyczącemu zamówień priorytetowych stosowanemu w państwie trzecim, informuje o tym Komisję. W przypadku gdy obowiązek ten ma znaczący wpływ na funkcjonowanie niektórych sektorów krytycznych, Komisja może zobowiązać to przedsiębiorstwo, w przypadku gdy jest to konieczne i proporcjonalne, do przyjmowania i priorytetowego traktowania zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu zgodnie z ust. 5, 6 i 7.

4. Zamówienia priorytetowe muszą być ograniczone do beneficjentów, którzy są użytkownikami półprzewodników z sektorów krytycznych lub przedsiębiorstwami zaopatrującymi sektory krytyczne i których działalność została zakłócona lub jest zagrożona zakłóceniem i którzy – pomimo wprowadzenia odpowiednich środków ograniczania ryzyka – nie byli w stanie uniknąć ani złagodzić skutków niedoboru. Komisja może zwrócić się do beneficjenta o przedstawienie odpowiednich dowodów w tym zakresie.
5. Obowiązki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, Komisja nakłada jako środek ostateczny w drodze decyzji. Komisja podejmuje tę decyzję po konsultacji z Europejską Radą ds. Półprzewodników oraz zgodnie ze wszystkimi mającymi zastosowanie zobowiązaniami prawnymi Unii, z uwzględnieniem okoliczności sprawy, w tym zasad konieczności i proporcjonalności. W decyzji uwzględnia się w szczególności uzasadnione cele danego przedsiębiorstwa oraz koszty, działania i dostosowania techniczne niezbędne do wprowadzenia jakichkolwiek zmian w kolejności produkcji. W swojej decyzji Komisja określa podstawę prawną zamówienia priorytetowego, ustala termin, w którym zamówienie ma zostać zrealizowane, oraz – w stosownych przypadkach – określa produkt i jego ilość, a także – w stosownych przypadkach – określa kary przewidziane w art. 33 za niewywiązanie się z takiego obowiązku. Zamówienie priorytetowe wycenia się na uczciwym i rozsądnym poziomie.

6. Przed złożeniem zamówienia priorytetowego zgodnie z ust. 1 Komisja zapewnia przewidywanemu odbiorcy zamówienia priorytetowego możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat wykonalności i szczegółów zamówienia. Komisja nie składa zamówienia priorytetowego, jeżeli:
- a) przedsiębiorstwo nie jest w stanie zrealizować zamówienia priorytetowego z powodu niewystarczającego potencjału produkcyjnego lub niewystarczającej zdolności produkcyjnej, lub ze względów technicznych, nawet przy preferencyjnym traktowaniu zamówienia;
 - b) przyjęcie zamówienia stanowiłoby nadmierne obciążenie ekonomiczne i powodowałoby szczególne trudności dla przedsiębiorstwa, w tym znaczne ryzyko dla ciągłości działania.
7. W przypadku gdy przedsiębiorstwo ma obowiązek przyjęcia i priorytetowego traktowania zamówienia priorytetowego, nie ponosi ono odpowiedzialności za jakiekolwiek naruszenie zobowiązań umownych, które jest niezbędne do realizacji zamówień priorytetowych. Odpowiedzialność wyłącza się tylko w takim zakresie, w jakim naruszenie zobowiązań umownych było konieczne do wywiązania się z obowiązku dotyczącego priorytetowego traktowania.
8. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający praktyczne i operacyjne ustalenia dla funkcjonowania zamówień priorytetowych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 27
Wspólne zakupy

1. W przypadku uruchomienia etapu kryzysowego zgodnie z art. 23 Komisja może – na wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich – działać w charakterze centralnej jednostki zakupującej w imieniu wszystkich gotowych do uczestnictwa państw członkowskich (uczestniczące państwa członkowskie) na potrzeby udzielanych przez nie zamówień publicznych na produkty istotne w kontekście kryzysu dla sektorów krytycznych (wspólne zakupy). Udział we wspólnych zakupach pozostaje bez uszczerbku dla innych procedur udzielania zamówień. Wniosek dotyczący wspólnych zakupów zawiera uzasadnienie i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zaradzenia zakłóceniom w łańcuchu dostaw półprzewodników prowadzącym do kryzysu.
2. Komisja ocenia użyteczność, konieczność i proporcjonalność wniosku, z uwzględnieniem opinii Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadku gdy Komisja nie zamierza przyjmować wniosku, informuje o tym zainteresowane państwa członkowskie oraz Europejską Radę ds. Półprzewodników oraz podaje powody odmowy.
3. Komisja opracowuje wniosek w sprawie umowy do podpisania przez uczestniczące państwa członkowskie. Umowa taka szczegółowo organizuje wspólne zakupy, o których mowa w ust. 1, w tym uzasadnienie wykorzystania mechanizmu wspólnych zakupów i podejmowanych zobowiązań, oraz ustanawia mandat dla Komisji do działania w imieniu uczestniczących państw członkowskich.

4. Komisja udziela zamówień na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹ (rozporządzenie finansowe) w odniesieniu do jej własnych zamówień. Komisja może mieć możliwość i obowiązek zawierania w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich umów z podmiotami gospodarczymi, w tym indywidualnymi producentami produktów istotnych w kontekście kryzysu, dotyczących zakupu takich produktów lub dotyczących finansowania produkcji lub rozwoju takich produktów w zamian za prawo pierwszeństwa do ich rezultatu.
5. W przypadku gdy udzielanie zamówień na produkty istotne w kontekście kryzysu obejmuje finansowanie z budżetu Unii, w konkretnych umowach z podmiotami gospodarczymi mogą być określone specjalne warunki.
6. Komisja przeprowadza postępowania o udzielenie zamówienia oraz zawiera w imieniu uczestniczących państw członkowskich umowy z podmiotami gospodarczymi. Komisja zachęca uczestniczące państwa członkowskie do wyznaczenia przedstawicieli, którzy będą brali udział w przygotowaniu postępowań o udzielenie zamówienia. Odpowiedzialność za wdrażanie, stosowanie lub odsprzedaż zakupionych produktów spoczywa na uczestniczących państwach członkowskich, zgodnie z umową, o której mowa w ust. 3.
7. Wdrażanie wspólnych zakupów zgodnie z niniejszym artykułem pozostaje bez uszczerbku dla innych instrumentów przewidzianych w rozporządzeniu finansowym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Rozdział V

Zarządzanie

SEKCJA 1

EUROPEJSKA RADA DS. PÓŁPRZEWODNIKÓW

Artykuł 28

Ustanowienie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników i jej zadania

1. Ustanawia się Europejską Radę ds. Półprzewodników.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników udziela Komisji porad i pomocy oraz kieruje do niej zalecenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności poprzez:
 - a) udzielanie radzie władz publicznych Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Czipów porad dotyczących Inicjatywy;
 - b) doradzanie Komisji w zakresie oceny wniosków dotyczących zintegrowanych zakładów produkcyjnych i otwartych unijnych fabryk;
 - c) wymianę poglądów z Komisją na temat najlepszych sposobów zapewnienia, zgodnie z prawem Unii i krajowym, skutecznej ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej, informacji poufnych i tajemnic przedsiębiorstwa, z należyтым udziałem zainteresowanych stron, w odniesieniu do sektora półprzewodników;

- d) dyskutowanie i przygotowywanie wskazywania konkretnych sektorów i technologii o potencjalnie dużym wpływie społecznym lub potencjalnie dużym wpływie na środowisko lub o znaczeniu pod względem bezpieczeństwa, wymagających w związku z tym certyfikacji jako produkty ekologiczne, godne zaufania i bezpieczne;
- e) zajęcie się kwestiami dotyczącymi mapowania strategicznego, monitorowania, ostrzegania i działań zapobiegawczych oraz reagowaniem na sytuacje kryzysowe;
- f) doradzanie w sprawie narzędzi wykorzystywanych w trakcie etapu kryzysowego, zgodnie z art. 24–27;
- g) udzielanie porad oraz wydawanie zaleceń w odniesieniu do spójnego wykonywania niniejszego rozporządzenia, ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi, a także wymiany informacji na temat kwestii związanych z niniejszym rozporządzeniem.

3. Europejska Rada ds. Półprzewodników doradza Komisji w sprawach dotyczących współpracy międzynarodowej w zakresie półprzewodników. W tym celu Komisja może uwzględniać opinie zainteresowanych stron, w tym opinie sojuszu przemysłowego na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych. Europejska Rada ds. Półprzewodników okresowo poddaje dyskusji oraz informuje Komisję o wynikach takiej dyskusji:

- a) jak zacieśnić współpracę w ramach globalnego łańcucha wartości półprzewodników między Unią a państwami trzecimi, z uwzględnieniem istniejących umów o międzynarodowej współpracy z państwami trzecimi;

- b) którym państwom trzecim można nadać priorytet na potrzeby wzmocnionej współpracy międzynarodowej w zakresie półprzewodników, biorąc pod uwagę:
- (i) komplementarności i współzależności w całym łańcuchu dostaw półprzewodników;
 - (ii) na podstawie publicznie dostępnych informacji – wpływ polityk handlowych, cel, ograniczeń wywozowych, barier w handlu na dostawy półprzewodników, a także skutki zamykania przedsiębiorstw, delokalizacji lub nabywania kluczowych unijnych uczestników rynku przez podmioty mające siedzibę w państwach trzecich;
 - (iii) potencjalny wkład w bezpieczeństwo dostaw, z uwzględnieniem ich zdolności produkcyjnej w zakresie półprzewodników, produktów pośrednich i surowców niezbędnych do produkcji półprzewodników lub produktów pośrednich;
 - (iv) istniejące umowy o współpracy między tym państwem trzecim a Unią.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady zgodnie z Traktatami.

4. Europejska Rada ds. Półprzewodników zapewnia – w stosownych przypadkach – koordynację, współpracę i wymianę informacji z odpowiednimi strukturami reagowania kryzysowego i gotowości na sytuacje kryzysowe ustanowionymi na podstawie prawa Unii.

Artykuł 29

Struktura Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników składa się z przedstawicieli wszystkich państw członkowskich. Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza przedstawiciela wysokiego szczebla do Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. W przypadkach, gdy jest to istotne w związku z funkcją i wiedzą fachową, państwo członkowskie może mieć więcej niż jednego przedstawiciela w odniesieniu do różnych zadań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników. Każdy członek Europejskiej Rady ds. Półprzewodników ma zastępcę. Tylko państwa członkowskie mają prawo do głosowania. Każde państwo członkowskie dysponuje tylko jednym głosem niezależnie od liczby posiadanych przedstawicieli.
3. Na swoim pierwszym posiedzeniu, na wniosek przewodniczącego i w porozumieniu z nim, Europejska Rada ds. Półprzewodników przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
4. Przewodniczący może ustanawiać stałe lub tymczasowe podgrupy na potrzeby zbadania konkretnych kwestii.

W stosownych przypadkach przewodniczący wzywa do wniesienia wkładu w prace takich podgrup, w charakterze obserwatorów, organizacje reprezentujące łańcuch wartości półprzewodników, sojusz przemysłowy na rzecz procesorów i technologii półprzewodnikowych, związki zawodowe oraz użytkowników półprzewodników na poziomie Unii.

Ustanawia się podgrupę obejmującą unijne organizacje badawczo-technologiczne na potrzeby badania szczególnych aspektów strategicznych kierunków technologii i składania Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników sprawozdań na ten temat.

Artykuł 30

Funkcjonowanie Europejskiej Rady ds. Półprzewodników

1. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa zwykle posiedzenia co najmniej raz w roku. Na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego może odbywać nadzwyczajne posiedzenia, zgodnie z art. 20 i 23.
2. Europejska Rada ds. Półprzewodników odbywa odrębne posiedzenia w związku ze swoimi zadaniami, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. a), oraz w związku ze swoimi zadaniami, o których mowa w art. 28 ust. 2 lit. b), d), e) i f).
3. Po konsultacji z członkami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników przewodniczący zwołuje posiedzenia i przygotowuje porządek obrad zgodnie z zadaniami Europejskiej Rady ds. Półprzewodników określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz z jej regulaminem wewnętrznym.

Komisja udziela administracyjnego i analitycznego wsparcia na potrzeby działań Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 28.

4. W stosownych przypadkach, przewodniczący włącza organizacje reprezentujące sektor półprzewodników oraz zaprasza ekspertów posiadających szczególną wiedzę fachową w danej dziedzinie, w tym z organizacji zainteresowanych stron, oraz wyznacza obserwatorów do udziału w posiedzeniach, w tym również na propozycję członków. Przewodniczący może ułatwiać wymianę informacji między Europejską Radą ds. Półprzewodników a innymi organami, jednostkami organizacyjnymi oraz grupami eksperckimi i doradczymi Unii. W tym celu przewodniczący zaprasza przedstawiciela Parlamentu Europejskiego w charakterze stałego obserwatora w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników, w szczególności na posiedzenia w sprawie rozdziału IV dotyczącego monitorowania i reagowania kryzysowego. Przewodniczący zapewnia uczestnictwo w charakterze obserwatorów w Europejskiej Radzie ds. Półprzewodników innych odpowiednich instytucji i organów Unii w odniesieniu do posiedzeń w sprawie rozdziału IV dotyczącego monitorowania i reagowania kryzysowego.

Obserwatorzy i eksperci nie mają prawa głosu i nie uczestniczą w redagowaniu opinii, zaleceń ani porad wydawanych przez Europejską Radę ds. Półprzewodników i jej podgrupy. W stosownych przypadkach Europejska Rada ds. Półprzewodników może zaprosić tych obserwatorów i ekspertów do wniesienia wkładu w postaci informacji i spostrzeżeń.

5. Europejska Rada ds. Półprzewodników podejmuje niezbędne środki, aby zapewnić bezpieczne postępowanie z informacjami poufnymi i ich przetwarzanie, zgodnie z art. 32.

SEKCJA 2

WŁAŚCIWE ORGANY KRAJOWE

Artykuł 31

Wyznaczanie właściwych organów krajowych oraz pojedynczych punktów kontaktowych

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ krajowy do celów zapewnienia stosowania i wykonywania niniejszego rozporządzenia na poziomie krajowym.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ krajowy, wyraźnie określa zakres odpowiednich obowiązków odpowiednich organów oraz zapewnia ich efektywną i skuteczną współpracę w celu wypełnienia ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, w tym w odniesieniu do wyznaczenia krajowego pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w ust. 3, i jego działań.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden krajowy pojedynczy punkt kontaktowy, który pełni funkcję łącznikową w celu zapewnienia współpracy transgranicznej z właściwymi organami krajowymi innych państw członkowskich, Komisją oraz Europejską Radą ds. Półprzewodników (pojedynczy punkt kontaktowy). W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza tylko jeden właściwy organ, ten właściwy organ jest również pojedynczym punktem kontaktowym.

4. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o wyznaczeniu właściwego organu krajowego lub więcej niż jednego właściwego organu krajowego, a także o wyznaczeniu krajowego pojedynczego punktu kontaktowego, wskazując również szczegółowo ich zadania i obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, informacje kontaktowe oraz wszelkie późniejsze zmiany w tym zakresie.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w tym wyznaczony pojedynczy punkt kontaktowy, wykonywały swoje uprawnienia bezstronnie, w sposób przejrzysty i terminowy oraz aby dysponowały uprawnieniami, a także odpowiednimi zasobami technicznymi, finansowymi i ludzkimi na potrzeby wykonywania ich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia.
6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy krajowe, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z prawem Unii i krajowym, konsultowały się i współpracowały z innymi odpowiednimi organami krajowymi, a także odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Komisja ułatwia wymianę doświadczeń między właściwymi organami krajowymi.

Rozdział VI

Poufność i kary

Artykuł 32

Przetwarzanie informacji poufnych

1. Informacje uzyskane w trakcie wykonywania niniejszego rozporządzenia mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów niniejszego rozporządzenia i muszą być chronione odpowiednimi przepisami prawa Unii i krajowego.
2. Informacje uzyskane na podstawie art. 15, 20 i 25 oraz art. 26 ust. 3 są objęte tajemnicą zawodową i korzystają z ochrony zapewnianej przez przepisy mające zastosowanie do instytucji Unii oraz przez odpowiednie prawo krajowe, łącznie z uruchomieniem przepisów mających zastosowanie do naruszenia tych przepisów.
3. Komisja oraz organy krajowe, ich urzędnicy, pracownicy i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów zapewniają poufność informacji i danych uzyskanych w ramach wykonywania ich zadań i działań w taki sposób, aby chronić w szczególności prawa własności intelektualnej oraz szczególnie chronione informacje handlowe lub tajemnice przedsiębiorstwa. Obowiązek ten ma zastosowanie do wszystkich przedstawicieli państw członkowskich, obserwatorów, ekspertów i innych uczestników obecnych na posiedzeniach Europejskiej Rady ds. Półprzewodników zgodnie z art. 28 oraz członków Komitetu ds. Półprzewodników zgodnie z art. 38 ust. 1.

4. Komisja zapewnia znormalizowane i bezpieczne środki służące gromadzeniu, przetwarzaniu i przechowywaniu informacji uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
5. W razie potrzeby Komisja i państwa członkowskie mogą wymieniać informacje uzyskane na podstawie art. 20 i 25 – wyłącznie w formie zbiorczej uniemożliwiającej ujawnienie jakichkolwiek wniosków dotyczących szczególnej sytuacji przedsiębiorstwa w państwie członkowskim – z właściwymi organami państw trzecich, z którymi zawarły dwustronne lub wielostronne umowy o zachowaniu poufności w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia poufności. Zanim Komisja lub państwa członkowskie zaangażują się w jakąkolwiek wymianę informacji, powiadamiają Europejską Radę ds. Półprzewodników o informacjach, które mają być przedmiotem wymiany, oraz o odpowiednich umowach o zachowaniu poufności.

Przy wymianie informacji z właściwymi organami państw trzecich Komisja wyznacza i wykorzystuje pojedynczy punkt kontaktowy w Unii w celu ułatwienia przekazywania takich informacji lub danych w sposób poufny zgodnie z odpowiednimi procedurami Komisji.

6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze, w miarę potrzeb, na podstawie doświadczenia uzyskanego w toku gromadzenia informacji, w celu określenia praktycznych ustaleń dotyczących przetwarzania informacji poufnych w kontekście wymiany informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 33

Kary

1. Komisja może w drodze decyzji, gdy uzna to za działanie niezbędne i proporcjonalne:
 - a) nakładać grzywny, w przypadku gdy w odpowiedzi na wniosek wystosowany na podstawie art. 25 przedsiębiorstwo dostarczy – umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania – nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie dostarczy informacji w wyznaczonym terminie;
 - b) nakładać grzywny, w przypadku gdy przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni obowiązku zawiadomienia Komisji o zobowiązaniu wobec państwa trzeciego wynikającym z art. 25 ust. 7 i art. 26 ust. 3;
 - c) nakładać okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy przedsiębiorstwo umyślnie lub w wyniku rażącego zaniedbania nie wypełni obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu zgodnie z art. 26.
2. Przed podjęciem decyzji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja zapewnia przedsiębiorstwom możliwość przedstawienia swojego stanowiska zgodnie z art. 36. Komisja uwzględnia wszelkie należycie uzasadnione wyjaśnienia przedstawione przez przedsiębiorstwo w celu ustalenia, czy grzywny lub okresowe kary pieniężne uznaje się za niezbędne i proporcjonalne.

3. Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), nie mogą przekraczać kwoty 300 000 EUR.

Grzywny nakładane w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. b), nie mogą przekraczać kwoty 150 000 EUR.

W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo jest MŚP nakładane grzywny nie mogą przekraczać kwoty 50 000 EUR.

4. Okresowe kary pieniężne nakładane w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. c), nie mogą przekraczać 1,5 % bieżącego dziennego obrotu za każdy dzień roboczy niewypełnienia obowiązku określonego w art. 26 i naliczane są od dnia wskazanego w decyzji, w której zamówienie priorytetowe zostało złożone.

W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo jest MŚP nakładane okresowe kary pieniężne nie mogą przekraczać 0,5 % bieżącego dziennego obrotu.

5. Przy ustalaniu kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej Komisja bierze pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, w tym w przypadkach niewykonania obowiązku przyjęcia i nadania pierwszeństwa zamówieniu priorytetowemu określonego w art. 26, oraz czy przedsiębiorstwo częściowo zrealizowało zamówienie priorytetowe, z należyтым uwzględnieniem zasad proporcjonalności i adekwatności.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo wypełniło zobowiązanie, którego wyegzekwowanie miała na celu okresowa kara pieniężna, Komisja może ustalić ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji.
7. Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, na mocy których Komisja ustaliła grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 34

Termin przedawnienia dotyczący nakładania kar

1. Uprawnienia powierzone Komisji na podstawie art. 28 podlegają następującym terminom przedawnienia:
 - a) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 25;
 - b) dwa lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku informowania zgodnie z art. 25 ust. 7 i art. 26 ust. 3;
 - c) trzy lata w przypadku naruszeń przepisów dotyczących obowiązku priorytetowego traktowania produkcji produktów istotnych w kontekście kryzysu zgodnie z art. 26.
2. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna się w dniu, w którym popełniono naruszenie. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się jednak w dniu, w którym popełniono ostatnie naruszenie.

3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub właściwe organy państw członkowskich w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem przerywają bieg terminu przedawnienia.
4. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma zastosowanie do wszystkich stron ponoszących odpowiedzialność za udział w naruszeniu.
5. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres wynoszący dwukrotność terminu przedawnienia bez nałożenia przez Komisję grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony w związku z tym, że decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Artykuł 35

Termin przedawnienia dotyczący egzekwowania kar

1. Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji wydanych na podstawie art. 33 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata.
2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym decyzja stała się ostateczna.

3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych zostaje przerwany:
 - a) przez powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę;
 - b) przez działanie Komisji lub działającego na jej wniosek państwa członkowskiego mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.
4. Każde przerwanie powoduje, że termin przedawnienia zaczyna biec od początku.
5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego egzekwowania grzywien i okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu:
 - a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę;
 - b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 36

Prawo do przedstawienia swojego stanowiska w odniesieniu do nakładania kar

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 33 Komisja zapewnia danemu przedsiębiorstwu możliwość przedstawienia swojego stanowiska w kwestii:
 - a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia,

- b) środków, które Komisja może mieć zamiar przyjąć w świetle wstępnych ustaleń o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu.
2. Dane przedsiębiorstwa mogą przedstawić swoje uwagi do wstępnych ustaleń Komisji na podstawie ust. 1 lit. a) w terminie, który wyznacza Komisja w swoich wstępnych ustaleniach i który nie może być krótszy niż 14 dni.
3. Podstawą decyzji wydanych przez Komisję mogą być wyłącznie zastrzeżenia, co do których dane przedsiębiorstwa mogły się wypowiedzieć.
4. W ramach postępowania zapewnia się pełne poszanowanie prawa danego przedsiębiorstwa do obrony. Dane przedsiębiorstwo ma prawo dostępu do akt Komisji na warunkach wynegocjowanego ujawnienia, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. Prawo dostępu do akt nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.

Rozdział VII

Przekazanie uprawnień i procedura komitetowa

Artykuł 37

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 3 oraz w art. 17 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i 3 oraz w art. 17 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 2 i 3 lub art. 17 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 38

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet (zwany dalej „Komitetem ds. Półprzewodników”). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Rozdział VIII

Przepisy końcowe

Artykuł 39

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/694

W rozporządzeniu (UE) 2021/694 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2. Program ma sześć wzajemnie powiązanych celów szczegółowych:”;
 - b) dodaje się literę w brzmieniu:

„f) cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki”;
- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Wkład finansowy Unii w ramach celu szczegółowego nr 6 – Półprzewodniki służy realizacji celów określonych w art. 4 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) 2023/... Parlamentu Europejskiego i Rady⁺.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia oraz wstawić numer, datę i odniesienie do Dz.U. niniejszego rozporządzenia w przypisie.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/... z dnia ... w sprawie ustanowienia ram dotyczących środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu półprzewodników oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 2021/694 (akt w sprawie czipów) (Dz.U. L ...).”;

3) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pula środków finansowych na realizację Programu na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 8 168 000 000 EUR w cenach bieżących.

2. Orientacyjny podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:

- a) 2 019 914 000 EUR na cel szczegółowy nr 1 – Obliczenia wielkiej skali;
- b) 1 663 956 000 EUR na cel szczegółowy nr 2 – Sztuczna inteligencja;
- c) 1 399 566 000 EUR na cel szczegółowy nr 3 – Cyberbezpieczeństwo i zaufanie;
- d) 507 347 000 EUR na cel szczegółowy nr 4 – Zaawansowane umiejętności cyfrowe;
- e) 1 022 217 000 EUR na cel szczegółowy nr 5 – Wdrażanie i optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność;
- f) 1 575 000 000 EUR na cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki.”;

4) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ramach celów szczegółowych nr 1, 2, 3 i 6 podlega art. 12.”;

5) art. 12 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli istnieją należycie uzasadnione względy bezpieczeństwa, w programie prac można również przewidzieć, że podmioty prawne z siedzibą w państwach stowarzyszonych i podmioty prawne z siedzibą w Unii, lecz kontrolowane z państwa trzeciego, mogą kwalifikować się do uczestnictwa we wszystkich lub niektórych działaniach w ramach celów szczegółowych nr 1, 2 i 6, tylko jeżeli spełniają wymogi, które te podmioty prawne mają spełniać, aby zagwarantować ochronę podstawowych interesów Unii i państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa oraz zapewnić ochronę informacji zawartych w dokumentach niejawnych. Wymogi te określa się w programach prac.”;

6) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Synergię celu szczegółowego nr 6 z innymi programami unijnymi opisano w art. 6 rozporządzenia (UE) 2023/...⁺ oraz w załączniku III do tego rozporządzenia.”;

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

7) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Program realizowany jest w drodze zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym lub w drodze zarządzania pośredniego poprzez powierzenie niektórych zadań wykonawczych podmiotom, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, zgodnie z art. 4–8a niniejszego rozporządzenia. Podmioty, którym powierzono realizację Programu mogą odstąpić od zasad uczestnictwa i upowszechniania ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu tylko wówczas, gdy takie odstąpienie przewidziano w akcie prawnym, który ustanawia te podmioty lub powierza im zadania związane z wykonywaniem budżetu, lub w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii), lit. c) ppkt (iii) lub lit. c) ppkt (v) rozporządzenia finansowego, w przypadku gdy takie odstąpienie przewidziano w umowie o przyznanie wkładu i wymagają tego szczególne potrzeby operacyjne takich podmiotów lub charakter danego działania.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 27 rozporządzenia (UE) 2023/...⁺zastosowanie ma ten artykuł.”;

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

8) art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania przyczyniające się do realizacji celów określonych w art. 3–8a.”;

9) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Działania w ramach celu szczegółowego nr 6 określone są w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2023/...⁺.”;

10) w załączniku II dodaje się punkt w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Mierzalne wskaźniki do monitorowania realizacji oraz na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji celu szczegółowego nr 6 określone są w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2023/...⁺.”;

11) w załączniku III dodaje się punkt w brzmieniu:

„Cel szczegółowy nr 6 – Półprzewodniki

Synergia z programami unijnymi dotyczącymi celu szczegółowego nr 6 określona jest w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2023/...⁺.”.

⁺ Dz.U.: proszę wstawić w tekście numer niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 40
Ocena i przegląd

1. Do dnia ... [trzy lata po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a następnie co cztery lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania podaje się do wiadomości publicznej.
2. Na potrzeby oceny i przeglądu niniejszego rozporządzenia Europejska Rada ds. Półprzewodników, państwa członkowskie i właściwe organy krajowe przekazują Komisji informacje na jej wniosek.
3. Dokonując oceny i przeglądu, Komisja uwzględnia stanowiska i ustalenia Europejskiej Rady ds. Półprzewodników, Parlamentu Europejskiego, Rady oraz innych odpowiednich podmiotów lub źródeł.

Artykuł 41
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

DZIAŁANIA

Opis techniczny Inicjatywy: zakres działań

Początkowe, a w stosownych przypadkach późniejsze działania wspierane w ramach Inicjatywy realizowane są zgodnie z następującym opisem technicznym:

Część I Zdolności w zakresie projektowania na potrzeby zintegrowanych technologii półprzewodnikowych

Inicjatywa umożliwia zbudowanie innowacyjnych zdolności na dużą skalę w zakresie projektowania na potrzeby zintegrowanych technologii półprzewodnikowych za pomocą dostępnej w całej Unii wirtualnej platformy projektowej. Wirtualna platforma projektowa będzie się składała z nowych innowacyjnych funkcjonalności projektowych z rozszerzonymi bibliotekami i narzędziami, obejmujących dużą liczbę istniejących i nowych technologii (w tym powstających technologii, takich jak zintegrowana fotonika, technologie kwantowe i sztuczna inteligencja / technologie neuromorficzne). W połączeniu z istniejącymi narzędziami EDA platforma umożliwi projektowanie innowacyjnych komponentów i nowych koncepcji systemów oraz wykazanie kluczowych funkcji, takich jak nowe podejścia do wysokiej wydajności, niskiego zużycia mocy, bezpieczeństwa, nowych rodzajów architektury systemów 3D i systemów heterogenicznych itp.

Dzięki ścisłej współpracy z użytkownikami branżowymi z różnych sektorów gospodarki wirtualna platforma projektowa połączy społeczności przedsiębiorstw zajmujących się projektowaniem, dostawców praw własności intelektualnej i narzędzi z organizacjami badawczo-technologicznymi w celu dostarczenia rozwiązań w zakresie wirtualnych prototypów opartych na wspólnym rozwoju technologii. Koszty związane z ryzykiem i koszty rozwoju będą dzielone, promowane będą także nowe oparte na internecie metody dostępu do narzędzi projektowania, z elastycznymi modelami kosztów, w szczególności na potrzeby prototypowania, oraz wspólne normy dla interfejsów.

Wirtualna platforma projektowa będzie stale modernizowana pod kątem nowych zdolności w zakresie projektowania i stale wzbogacana o coraz większą liczbę technologii i projektów opracowywanych z myślą o procesorach o niskiej mocy (z uwzględnieniem otwartej architektury takiej jak RISC-V). Ponadto wirtualna platforma projektowa może umożliwiać projektowanie innych technologii, takich jak czipy programowalne oparte na bezpośrednio programowalnych macierzach bramek (FPGA), nowe rodzaje architektury systemów 3D i systemów heterogenicznych itp. Będzie oferowała usługi w chmurze, maksymalnie zwiększając dostępność i otwartość dla całej społeczności dzięki łączeniu w sieć istniejących i nowych centrów projektowania w państwach członkowskich.

Część II Linie pilotażowe służące przygotowaniu innowacyjnej produkcji, testowaniu i walidacji

Inicjatywa wspiera linie pilotażowe służące produkcji, testowaniu i walidacji wypełniające lukę między laboratorium a produkcją zaawansowanych technologii półprzewodnikowych, takich jak: architektury i materiały na potrzeby energoelektroniki sprzyjające zrównoważonej i odnawialnej energii, magazynowaniu energii, inteligentnemu wytwarzaniu zgodnie z najwyższymi standardami środowiskowymi, automatyzacji i elektromobilności, niższemu zużyciu energii, cyberbezpieczeństwu, bezpieczeństwu funkcjonalnemu, wyższym poziomom mocy obliczeniowej lub łączące przełomowe technologie, takie jak neuromorficzne i wbudowane czipy AI, zintegrowana fotonika, grafen i inne technologie oparte na materiałach 2D, łączące elektronikę i mikrofluidykę w systemach heterogenicznych oraz rozwiązania technologiczne służące zrównoważoności i obiegowi zamkniętemu elektronicznych komponentów i systemów. Obszary zainteresowania obejmują:

- a) Linie pilotażowe służące prowadzeniu doświadczeń oraz testowaniu i walidacji – w tym za pomocą narzędzi projektowania procesów – w odniesieniu do wydajności bloków IP, wirtualnych prototypów, nowych projektów i nowatorskich zintegrowanych systemów heterogenicznych w otwarty i dostępny sposób.

Wirtualna platforma projektowa umożliwi testowanie i walidację – na liniach pilotażowych za pomocą narzędzi projektowania procesów na wczesnym etapie – projektów nowych bloków IP oraz nowych koncepcji systemów, zapewniając natychmiastowe informacje zwrotne w celu dopracowania i udoskonalenia modeli przed przekazaniem do produkcji. W ramach Inicjatywy od początku rozszerzane będą niektóre istniejące linie pilotażowe, w synergii z infrastrukturą projektową, aby umożliwić dostęp do projektów w zakresie projektowania i tworzenia (wirtualnych) prototypów.

- b) Nowe linie pilotażowe w zakresie technologii półprzewodnikowych, takie jak technologia w pełni zubożonego krzemu na izolatorze do poziomu 10–7 nm, zaawansowane tranzystory polowe zawierające bramki ze wszystkich stron kanału i najbardziej zaawansowane generacje technologii (na przykład poniżej 2 nm), uzupełnione o linie pilotażowe do integracji systemów heterogenicznych 3D i zaawansowanych technologii instalacji w obudowie. Linie pilotażowe będą łączyły najnowsze działania w zakresie badań naukowych i innowacji oraz ich wyniki.

Linie pilotażowe będą obejmowały specjalną infrastrukturę projektową składającą się na przykład z modeli projektowych symulujących proces produkcji przy użyciu narzędzi projektowania stosowanych do projektowania obwodów i systemów jednoukładowych. Utworzone zostaną infrastruktura projektowa oraz przyjazna dla użytkownika wirtualizacja linii pilotażowych, co sprawi, że staną się one bezpośrednio dostępne w całej Unii za pośrednictwem wirtualnej platformy projektowej. Takie powiązanie umożliwi społeczności projektantów testowanie i walidację opcji technologicznych, zanim staną się one dostępne na rynku. Zapewni, aby nowe projekty czipów i systemów w pełni wykorzystywały potencjał nowych technologii i zapewniały przełomowe innowacje.

Te linie pilotażowe łącznie przyspieszą postępy w zakresie unijnej własności intelektualnej, unijnych umiejętności i innowacji w zakresie technologii wytwarzania półprzewodników oraz wzmocnią pozycję Unii w zakresie nowych urządzeń i materiałów do wytwarzania zaawansowanych modułów technologii półprzewodnikowej, takich jak na przykład litografia i technologie płytek półprzewodnikowych (wafli).

Organizuje się ściśle uzgodnienia i współpracę z przemysłem, aby odpowiednio ukierunkować to zwiększenie zdolności oraz kluczowe włączenie od chwili uruchomienia wybranych kwalifikujących się linii pilotażowych obejmujących na przykład zaawansowaną technologię instalacji w obudowie, integrację technologii heterogenicznych 3D oraz istotne dodatkowe funkcje, takie jak fotonika krzemowa, energoelektronika, technologie detekcji, grafen krzemowy oraz technologie kwantowe. Ta potężna rozbudowana ogólnounijna infrastruktura linii pilotażowej, ściśle połączona z infrastrukturą umożliwiającą projektowanie, ma fundamentalne znaczenie dla poszerzania unijnej wiedzy i rozwijania unijnych zdolności i potencjału w celu zlikwidowania luki innowacyjnej między badaniami naukowymi finansowanymi ze środków publicznych a finansowanym komercyjnie wytwarzaniem oraz zwiększenia w Unii do końca tego dziesięciolecia zarówno popytu, jak i wytwarzania.

Część III Zaawansowane zdolności technologiczne oraz możliwości w zakresie inżynierii w odniesieniu do czipów kwantowych

Inicjatywa odpowiada, w oparciu o badania naukowe, na szczególne potrzeby dotyczące następnej generacji komponentów przetwarzania informacji wykorzystujących nieklasyczne zasady, w szczególności czipów wykorzystujących zjawiska kwantowe (tj. czipów kwantowych). Obszary zainteresowania obejmują:

- a) Innowacyjne biblioteki projektowe na potrzeby czipów kwantowych, bazujące na procesach projektowania i produkcji stosowanych w ugruntowanych procesach klasycznego sektora półprzewodników, na potrzeby platform kubitowych opartych na półprzewodnikach i fotonice. Ich uzupełnieniem są działania ukierunkowane na rozwój innowacyjnych i zaawansowanych bibliotek projektowych i procesów produkcji na potrzeby alternatywnych platform kubitowych, niekompatybilnych z półprzewodnikami.
- b) Linie pilotażowe służące do integracji obwodów kwantowych i elektroniki sterującej do budowy czipów kwantowych, oparte na prowadzonych obecnie badaniach i korzystające z tych badań oraz zapewniające dostęp do specjalnych pomieszczeń czystych i fabryk do prototypowania i produkcji, obniżające barierę wejścia dla rozwoju i produkcji małych ilości komponentów kwantowych i przyspieszające cykle innowacji.
- c) Ośrodki testowania i walidacji zaawansowanych komponentów kwantowych, w tym tych produkowanych przez linie pilotażowe, wypełniające lukę w zakresie informacji zwrotnych między projektantami, producentami a użytkownikami komponentów kwantowych.

Inicjatywa wspiera następujące działania:

- a) Utworzenie sieci centrów kompetencji w każdym państwie członkowskim w celu propagowania stosowania tych technologii; sieci te będą działały jako interfejsy między wirtualną platformą projektową a liniami pilotażowymi, ułatwiając ich efektywne wykorzystywanie i przekazując zainteresowanym stronom, w tym MŚP będącym użytkownikami końcowymi, wiedzę fachową i umiejętności. Centra kompetencji będą świadczyły innowacyjne usługi na rzecz przemysłu, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, środowisk akademickich i organów publicznych, zapewniając szerokiemu wachlarzowi użytkowników dostosowane do potrzeb rozwiązania sprzyjające szerszemu upowszechnianiu w Unii projektów i zaawansowanej technologii. Będą również wspomagały rozwijanie w Unii wysoko wykwalifikowanej siły roboczej.
- b) W odniesieniu do umiejętności, specjalne działania szkoleniowe dotyczące narzędzi projektowania i technologii półprzewodnikowych będą organizowane na poziomie lokalnym, regionalnym lub ogólnounijnym. Wspierane będą stypendia na studia podyplomowe. Działania te będą stanowiły uzupełnienie zobowiązań sektorowych w ramach paktu na rzecz umiejętności, przyczyniając się do zwiększenia – we współpracy ze środowiskami akademickimi – liczby staży i praktyk zawodowych. Przedmiotem uwagi będą również programy zmiany i podnoszenia kwalifikacji pracowników przechodzących z innych sektorów.

Część V Działania w ramach „Funduszu na rzecz Czipów” mające na celu zapewnienie dostępu do kapitału przedsiębiorstwom typu start-up, przedsiębiorstwom scale-up, MŚP i innym przedsiębiorstwom w łańcuchu wartości półprzewodników

Inicjatywa wspiera tworzenie dynamicznego ekosystemu półprzewodników i innowacji kwantowych poprzez wspieranie szerokiego dostępu przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up i MŚP do kapitału wysokiego ryzyka, aby w zrównoważony sposób rozwijały swoją działalność i zwiększały swoją obecność na rynku.

ZAŁĄCZNIK II

MIERZALNE WSKAŹNIKI DO MONITOROWANIA REALIZACJI ORAZ NA POTRZEBY SPRAWOZDAWCZOŚCI DOTYCZĄCEJ POSTĘPÓW W REALIZACJI CELÓW INICJATYWY

1. Liczba podmiotów prawnych uczestniczących w działaniach wspieranych w ramach Inicjatywy (w podziale na wielkość, rodzaj i państwo siedziby).

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 1 Inicjatywy:

2. Liczba narzędzi projektowania opracowanych lub zintegrowanych w ramach Inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 2 Inicjatywy:

3. Całkowita kwota współinwestycji sektora prywatnego w zdolności w zakresie projektowania i linie pilotażowe w ramach Inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 3 Inicjatywy:

4. Liczba użytkowników półprzewodników lub społeczności użytkowników ubiegających się o dostęp do zdolności w zakresie projektowania i linii pilotażowych w ramach Inicjatywy oraz liczba użytkowników półprzewodników lub społeczności użytkowników uzyskujących taki dostęp.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 4 Inicjatywy:

5. Liczba przedsiębiorstw, które skorzystały z usług krajowych centrów kompetencji wspieranych w ramach Inicjatywy.
6. Liczba osób, które pomyślnie zakończyły programy szkoleniowe wspierane w ramach Inicjatywy, aby nabyć zaawansowane umiejętności i zostać przeszkolonymi w zakresie technologii półprzewodnikowych i technologii kwantowych.
7. Liczba aktywnych centrów kompetencji w Unii w kontekście Inicjatywy.

W odniesieniu do celu operacyjnego nr 5 Inicjatywy:

8. Liczba przedsiębiorstw typu start-up, przedsiębiorstw scale-up i MŚP, które uzyskały kapitał wysokiego ryzyka w ramach działalności „Funduszu na rzecz Czipów”, oraz całkowita kwota zrealizowanych inwestycji kapitałowych.
9. Kwota inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność w Unii, w tym w podziale na segmenty łańcucha wartości, w którym działają.

ZAŁĄCZNIK III

SYNERGIA Z PROGRAMAMI UNIJNYMI

1. Synergia Inicjatywy z celami szczegółowymi nr 1–5 programu „Cyfrowa Europa” zapewnia, aby:
 - a) ukierunkowanie tematyczne Inicjatywy dotyczącej technologii półprzewodnikowych i kwantowych miało charakter uzupełniający;
 - b) cele szczegółowe nr 1–5 programu „Cyfrowa Europa” wspierały budowanie zdolności cyfrowych w zakresie zaawansowanych technologii cyfrowych, w tym obliczeń wielkiej skali, AI oraz cyberbezpieczeństwa, a także zaawansowane umiejętności cyfrowe;
 - c) w ramach Inicjatywy realizowane były inwestycje w budowanie zdolności w celu wzmocnienia zaawansowanych zdolności w zakresie projektowania, produkcji i integracji systemów w dziedzinie najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych, technologii półprzewodnikowych nowej generacji oraz najnowocześniejszych technologii kwantowych, z myślą o innowacyjnym rozwoju przedsiębiorstw, przy jednoczesnym wzmacnianiu unijnych łańcuchów dostaw i łańcuchów wartości półprzewodników, zaspokajaniu potrzeb kluczowych sektorów przemysłu i tworzeniu nowych rynków.

2. Synergia z programem „Horyzont Europa” zapewnia, aby:
- a) mimo że obszary tematyczne, których dotyczy Inicjatywa, są zbieżne z wieloma obszarami programu „Horyzont Europa”, rodzaje wspieranych działań, ich spodziewane rezultaty oraz ich logika interwencji różniły się między sobą i miały charakter wzajemnie uzupełniający;
 - b) program „Horyzont Europa” zapewnia szerokie wsparcie dla badań naukowych, rozwoju technologicznego, demonstracji, projektów pilotażowych, weryfikacji poprawności projektu, testów i tworzenia prototypów, w tym na etapie działań poprzedzających komercyjne wykorzystanie innowacyjnych technologii cyfrowych, w szczególności przez:
 - (i) wydzielony budżet w ramach filaru „Globalne wyzwania i europejska konkurencyjność przemysłowa” na potrzeby klastra „Technologie cyfrowe, przemysł i przestrzeń kosmiczna” w celu rozwijania technologii prorozwojowych (AI i robotyka, internet nowej generacji, obliczenia wielkiej skali i duże zbiory danych, kluczowe technologie cyfrowe (w tym mikroelektronika), łączące technologię cyfrową z innymi technologiami);
 - (ii) wsparcie na rzecz infrastruktury badawczej w ramach filaru „Doskonała nauka”;
 - (iii) uwzględnianie wymiaru cyfrowego w kontekście wszystkich globalnych wyzwań (zdrowie, bezpieczeństwo, energia i mobilność, klimat itp.); oraz
 - (iv) wsparcie ekspansji innowacji przełomowych w ramach filaru „Innowacyjna Europa” (z których wiele stanowić będzie połączenie technologii cyfrowych z innymi technologiami);

- c) Inicjatywa koncentrowała się wyłącznie na budowaniu w całej Unii zdolności w zakresie technologii półprzewodnikowych i kwantowych na dużą skalę; oraz aby w ramach Inicjatywy realizowane były inwestycje:
- (i) w promowanie innowacji poprzez wspieranie dwóch ściśle powiązanych zdolności technologicznych umożliwiających projektowanie nowatorskich koncepcji systemów, ich testowanie oraz walidacja w ramach linii pilotażowych;
 - (ii) w zapewnianie ukierunkowanego wsparcia na potrzeby budowania zdolności szkoleniowych i doskonalenia stosowanych zaawansowanych kompetencji i umiejętności cyfrowych, aby wspierać rozwój i wdrażanie półprzewodników przez sektory zajmujące się rozwojem technologii i sektory użytkowników końcowych; oraz
 - (iii) w sieć krajowych centrów kompetencji ułatwiających dostęp społeczności i sektorów użytkowników końcowych oraz dostarczających im wiedzę fachową i usługi na rzecz innowacyjności na potrzeby rozwoju nowych produktów i zastosowań oraz eliminowania niedoskonałości rynku;
- d) zdolności technologiczne stworzone w ramach Inicjatywy były udostępniane społeczności zajmującej się badaniami naukowymi i innowacjami, w tym na potrzeby działań wspieranych w ramach programu „Horyzont Europa”;
- e) w miarę jak nowe technologie cyfrowe w obszarze półprzewodników będą osiągały dojrzałość w ramach programu „Horyzont Europa”, były one w miarę możliwości stopniowo przyjmowane i wdrażane w ramach Inicjatywy;

- f) uzupełnieniem programów „Horyzont Europa” przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2021/695 służących rozwojowi programów kształcenia w zakresie umiejętności i kompetencji, w tym realizowanych w centrach kolokacji działających w ramach wspólnot wiedzy i innowacji przy Europejskim Instytucie Innowacji i Technologii, były działania wspierane w ramach Inicjatywy służące budowaniu zdolności w zakresie zaawansowanych stosowanych umiejętności i kompetencji cyfrowych dotyczących technologii półprzewodnikowych i kwantowych;
- g) wprowadzone zostały silne mechanizmy koordynacji w zakresie programowania i wdrażania, ujednolicające w zakresie, w jakim jest to możliwe, wszystkie procedury zarówno dla programu „Horyzont Europa”, jak i dla Inicjatywy. W ich struktury zarządzania zaangażowane będą wszystkie odpowiednie służby Komisji.

3. Synergia z programami unijnymi realizowanymi w trybie zarządzania dzielonego, w tym z Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Europejskim Funduszem Społecznym Plus, Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskim Funduszem Morskim, Rybackim i Akwakultury, zapewni rozwój i wzmocnienie regionalnych i lokalnych ekosystemów innowacji, transformację przemysłową, a także transformację cyfrową społeczeństwa i administracji publicznej. Obejmuje to wsparcie na rzecz transformacji cyfrowej przemysłu i upowszechniania rezultatów, a także wprowadzania nowych technologii i innowacyjnych rozwiązań. Inicjatywa będzie uzupełniała i wspierała tworzenie transnarodowych sieci i map zdolności oraz zapewni ich dostępność dla MŚP i sektorów użytkowników końcowych we wszystkich regionach Unii.

4. Synergia z instrumentem „Łącząc Europę” zapewnia, aby:
- a) Inicjatywa koncentrowała się na budowaniu na dużą skalę zdolności cyfrowych i infrastruktury w zakresie półprzewodników w celu szerokiego upowszechnienia i wdrożenia w całej Unii istniejących lub przetestowanych innowacyjnych rozwiązań cyfrowych o krytycznym znaczeniu w granicach unijnych ram w obszarach interesu publicznego lub obszarach, w których występują niedoskonałości rynku. Inicjatywa ma być wdrażana głównie poprzez skoordynowane i strategiczne inwestycje z udziałem państw członkowskich w budowanie zdolności cyfrowych w zakresie technologii półprzewodnikowych, które mają być udostępniane w całej Unii, oraz w ogólnounijne działania. Jest to szczególnie istotne w dziedzinie elektryfikacji i autonomicznego prowadzenia pojazdów i ma wpłynąć korzystnie na rozwój bardziej konkurencyjnych sektorów użytkowników końcowych, a także ułatwić ten rozwój, w szczególności w sektorach mobilności i transportu;
 - b) zdolności i infrastruktura w ramach Inicjatywy były udostępniane na potrzeby testowania innowacyjnych nowych technologii i rozwiązań, które mogą być upowszechniane w sektorach mobilności i transportu. Instrument „Łącząc Europę” ma wspierać wprowadzanie i wdrażanie innowacyjnych nowych technologii i rozwiązań w dziedzinie mobilności i transportu, a także w innych dziedzinach;
 - c) ustanowione zostały mechanizmy koordynacji, w szczególności poprzez odpowiednie struktury zarządzania.

5. Synergia z „Programem InvestEU” zapewnia, aby:
- a) wsparcie za pośrednictwem finansowania rynkowego, w tym realizacja celów polityki w ramach Inicjatywy, było udzielane na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/523; takie finansowanie rynkowe może być połączone ze wsparciem w formie dotacji;
 - b) udzielono wsparcia na rzecz instrumentu łączonego w ramach Funduszu InvestEU za pośrednictwem finansowania zapewnionego w ramach programów „Horyzont Europa” lub „Cyfrowa Europa” w postaci instrumentów finansowych.
6. Synergia z „Programem Erasmus+” zapewnia, aby:
- a) we współpracy z odpowiednimi sektorami przemysłu Inicjatywa wspierała rozwój i nabywanie zaawansowanych umiejętności cyfrowych potrzebnych do rozwoju i wdrażania najnowocześniejszych technologii półprzewodnikowych;
 - b) część programu Erasmus+ dotycząca zaawansowanych umiejętności stanowiła uzupełnienie interwencji podejmowanych w ramach Inicjatywy dotyczących nabywania umiejętności we wszystkich dziedzinach i na wszystkich poziomach dzięki doświadczeniom zdobytym w wyniku mobilności.
7. Zapewnia się synergii z innymi unijnymi programami i inicjatywami dotyczącymi kompetencji i umiejętności.
-

ZAŁĄCZNIK IV

SEKTORY KRYTYCZNE

1. Energia
 2. Transport
 3. Bankowość
 4. Infrastruktura rynków finansowych
 5. Zdrowie
 6. Woda pitna
 7. Ścieki
 8. Infrastruktura cyfrowa
 9. Administracja publiczna
 10. Przestrzeń kosmiczna
 11. Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja żywności
 12. Obronność
 13. Bezpieczeństwo
-